

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I	<i>Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing</i>	
★	Verordening (EG) nr. 237/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de uitvoer van bepaalde EGKS-ijzer- en staalproducten uit Roemenië naar de Gemeenschap voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001 (verlenging van het systeem voor dubbele controle)	1
★	Verordening (EG) nr. 238/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de uitvoer van bepaalde EGKS- en EG-ijzer- en staalproducten uit de Slowaakse Republiek naar de Gemeenschap voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001 (verlenging van het systeem voor dubbele controle)	2
★	Verordening (EG) nr. 239/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de uitvoer van bepaalde EGKS- en EG-ijzer- en staalproducten uit de Republiek Tsjechië naar de Gemeenschap voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001 (verlenging van het systeem voor dubbele controle)	3
	Verordening (EG) nr. 240/2001 van de Commissie van 5 februari 2001 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	4
	Verordening (EG) nr. 241/2001 van de Commissie van 5 februari 2001 inzake de levering van granen als voedselhulp	6
	Verordening (EG) nr. 242/2001 van de Commissie van 5 februari 2001 met betrekking tot de openstelling van een permanente openbare inschrijving voor verkoop op de interne markt van 113 000 ton zachte tarwe die in het bezit is van het Belgische interventiebureau	9
	Verordening (EG) nr. 243/2001 van de Commissie van 2 februari 2001 tot opening van openbare inschrijvingen voor de verkoop van alcohol uit wijnbouwproducten voor exclusief gebruik in de sector motorbrandstoffen in derde landen	10
★	Beschikking nr. 244/2001/EGKS van de Commissie van 5 februari 2001 tot wijziging van Beschikking nr. 2136/97/EGKS betreffende het beheer van bepaalde beperkingen op de invoer van bepaalde ijzer- en staalproducten uit de Russische Federatie	16
★	Verordening (EG) nr. 245/2001 van de Commissie van 5 februari 2001 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EG) nr. 1673/2000 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector vezel- -glas en -hennep	18

Verordening (EG) nr. 246/2001 van de Commissie van 5 februari 2001 tot vaststelling van de communautaire producenten- en invoerprijzen voor anjers en rozen met het oog op de toepassing van de invoerregeling voor bepaalde producten van de bloemeteelt van oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië en Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook	28
Verordening (EG) nr. 247/2001 van de Commissie van 5 februari 2001 tot wederinvoering van het preferentiële douanerecht bij invoer van eenbloemige anjers (standaard) van oorsprong uit Israël	30
Verordening (EG) nr. 248/2001 van de Commissie van 5 februari 2001 tot wederinvoering van het preferentiële douanerecht bij invoer van kleinbloemige rozen van oorsprong uit Israël	32
* Richtlijn 2001/1/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 januari 2001 tot wijziging van Richtlijn 70/220/EEG van de Raad betreffende maatregelen tegen luchtverontreiniging door emissies van motorvoertuigen	34

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Raad

2001/92/EG:

* Besluit nr. 1/2001 van de Associatieraad EU-Roemenië van 4 januari 2001 tot verlenging van het bij Besluit nr. 3/97 van de Associatieraad ingestelde systeem voor dubbele controle voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001	36
---	-----------

2001/93/EG:

* Besluit nr. 1/2001 van de Associatieraad EU-Tsjechische Republiek van 5 januari 2001 tot verlenging van het bij Besluit nr. 3/97 van de Associatieraad ingestelde systeem voor dubbele controle voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001	37
--	-----------

2001/94/EG:

* Besluit nr. 1/2001 van de Associatieraad EU-Slowakije van 18 januari 2001 tot verlenging van het bij Besluit nr. 3/97 van de Associatieraad ingestelde systeem voor dubbele controle voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001	38
---	-----------

Commissie

2001/95/EG:

* Beschikking van de Commissie van 20 september 2000 inzake de steunmaatregelen die Italië voornemens is uit te voeren krachtens artikel 14 van de wet van de regio Sardinië van 4 februari 1998 „Voorschriften voor de bespoediging van de besteding van de financiële middelen van het EOGFL-Oriëntatie en urgentiemaatregelen voor de landbouw” (kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 2753)	39
---	-----------

2001/96/EG:

* Beschikking van de Commissie van 18 januari 2001 tot tweede wijziging van Beschikking 93/455/EEG houdende goedkeuring van bepaalde rampenplannen voor de bestrijding van mond- en klauwzeer ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 120)	52
--	-----------

2001/97/EG:

* Besluit van de Commissie van 23 januari 2001 tot beëindiging van de onderzoeksprocedure betreffende maatregelen in verband met de handel in cognac in Brazilië (kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 129)	53
--	-----------

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

**VERORDENING (EG) Nr. 237/2001 VAN DE RAAD
van 22 december 2000**

betreffende de uitvoer van bepaalde EGKS-ijzer- en staalproducten uit Roemenië naar de Gemeenschap voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001 (verlenging van het systeem voor dubbele controle)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 133,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 1 februari 1995 is de Europaovereenkomst in werking getreden waarbij een associatie tot stand werd gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en Roemenië, anderzijds⁽¹⁾.
- (2) De partijen hebben bij Besluit nr. 1/2001 van de Associatieraad⁽²⁾ besloten het bij Besluit nr. 3/97 van de Associatieraad⁽³⁾ ingestelde systeem voor dubbele controle te verlengen voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001.
- (3) Bijgevolg moet de uitvoeringswetgeving van de Gemeenschap die is ingevoerd bij Verordening (EG) nr. 84/98 van de Raad van 19 december 1997 betreffende de uitvoer van bepaalde EGKS-ijzer- en staalproducten uit Roemenië naar de Gemeenschap voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2000 (verlenging van het systeem voor dubbele controle)⁽⁴⁾ worden verlengd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 84/98 blijft van toepassing voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001, overeenkomstig de bepalingen van Besluit nr. 1/2001 van de Associatieraad tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en Roemenië, anderzijds.

Artikel 2

Verordening (EG) nr. 84/98 wordt als volgt gewijzigd:

In de titel, in de preambule en in de leden 1 en 4 van artikel 1 worden de verwijzingen naar de periode van 1 januari tot en met 31 december 2000 vervangen door verwijzingen naar de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing vanaf 1 januari 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 22 december 2000.

Voor de Raad

De voorzitter

C. PIERRET

⁽¹⁾ PB L 357 van 31.12.1994, blz. 2.

⁽²⁾ Zie bladzijde 36 van dit Publicatieblad.

⁽³⁾ PB L 13 van 19.1.1998, blz. 57. Besluit gewijzigd bij Besluit nr. 5/98 van de Associatieraad (PB L 19 van 26.1.1999, blz. 9).

⁽⁴⁾ PB L 13 van 19.1.1998, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 542/2000 (PB L 67 van 15.3.2000, blz. 2).

VERORDENING (EG) Nr. 238/2001 VAN DE RAAD
van 22 december 2000

betreffende de uitvoer van bepaalde EGKS- en EG-ijzer- en staalproducten uit de Slowaakse Republiek naar de Gemeenschap voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001 (verlenging van het systeem voor dubbele controle)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 133,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 1 februari 1995 is een Europaovereenkomst in werking getreden waarbij een associatie tot stand werd gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Slowaakse Republiek, anderzijds⁽¹⁾.
- (2) De partijen hebben bij Besluit nr. 1/2001 van de Associatieraad⁽²⁾ besloten het bij Besluit nr. 3/97⁽³⁾ ingestelde systeem voor dubbele controle te verlengen voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001.
- (3) Bijgevolg moet de uitvoeringswetgeving van de Gemeenschap die is ingevoerd bij Verordening (EG) nr. 85/98 van de Raad van 19 december 1997 betreffende de uitvoer van bepaalde EGKS- en EG-ijzer- en staalproducten uit de Slowaakse Republiek naar de Gemeenschap voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2000 (verlenging van het systeem voor dubbele controle)⁽⁴⁾ worden verlengd,

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 22 december 2000.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 85/98 blijft van toepassing voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001, overeenkomstig de bepalingen van Besluit nr. 1/2001 van de Associatieraad tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Slowaakse Republiek, anderzijds.

Artikel 2

Verordening (EG) nr. 85/98 wordt als volgt gewijzigd:

In de titel, in de preambule en in de leden 1 en 4 van artikel 1 worden de verwijzingen naar de periode van 1 januari tot en met 31 december 2000 vervangen door verwijzingen naar de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing vanaf 1 januari 2001.

Voor de Raad

De voorzitter

C. PIERRET

⁽¹⁾ PB L 359 van 31.12.1994, blz. 2.

⁽²⁾ Zie bladzijde 38 van dit Publicatieblad.

⁽³⁾ PB L 13 van 19.1.1998, blz. 71. Besluit gewijzigd bij Besluit nr. 1/1999 van de Associatieraad (PB L 36 van 10.2.1999, blz. 18).

⁽⁴⁾ PB L 13 van 19.1.1998, blz. 15. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 543/2000 (PB L 67 van 15.3.2000, blz. 3).

**VERORDENING (EG) Nr. 239/2001 VAN DE RAAD
van 22 december 2000**

**betreffende de uitvoer van bepaalde EGKS- en EG-ijzer- en staalproducten uit de Republiek Tsjechië naar de Gemeenschap voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001
(verlenging van het systeem voor dubbele controle)**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 133,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 1 februari 1995 is de Europa-overeenkomst in werking getreden waarbij een associatie tot stand werd gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Tsjechië⁽¹⁾, anderzijds.
- (2) De Partijen hebben bij Besluit nr. 1/2001 van de Associatieraad⁽²⁾ besloten het bij Besluit nr. 3/97 van de Associatieraad⁽³⁾ ingestelde systeem voor dubbele controle te verlengen voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001.
- (3) Bijgevolg moet de uitvoeringswetgeving van de Gemeenschap die is ingevoerd bij Verordening (EG) nr. 87/98 van de Raad van 19 december 1997 betreffende de uitvoer van bepaalde EGKS- en EG-ijzer- en staalproducten uit de Tsjechische Republiek naar de Gemeenschap voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2000 (verlenging van het systeem van dubbele controle)⁽⁴⁾ worden verlengd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 87/98 blijft van toepassing voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001, overeenkomstig de bepalingen van Besluit nr. 1/2001 van de Associatieraad tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Tsjechië, anderzijds.

Artikel 2

Verordening (EG) nr. 87/98 wordt als volgt gewijzigd:

In de titel, in de preambule en in de leden 1 en 4 van artikel 1 worden de verwijzingen naar de periode van 1 januari tot en met 31 december 2000 vervangen door verwijzingen naar de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing vanaf 1 januari 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 22 december 2000.

Voor de Raad

De voorzitter

C. PIERRET

⁽¹⁾ PB L 360 van 31.12.1994, blz. 2.

⁽²⁾ Zie bladzijde 37 van dit Publicatieblad.

⁽³⁾ PB L 13 van 19.1.1998, blz. 99. Besluit gewijzigd bij Besluit nr. 7/98 van de Associatieraad (PB L 29 van 3.2.1999, blz. 26).

⁽⁴⁾ PB L 13 van 19.1.98, blz. 43. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 567/2000 (PB L 69 van 17.3.2000, blz. 1).

VERORDENING (EG) Nr. 240/2001 VAN DE COMMISSIE
van 5 februari 2001
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 6 februari 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 februari 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 5 februari 2001 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	91,8
	204	44,3
	999	68,0
0707 00 05	052	106,4
	624	196,9
	628	142,5
	999	148,6
0709 90 70	052	116,1
	204	60,0
	999	88,0
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	36,7
	204	49,8
	212	40,7
	624	71,9
	999	49,8
0805 20 10	204	94,9
	999	94,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	73,2
	204	105,1
	600	92,1
	624	81,3
	999	87,9
	052	60,4
0805 30 10	600	59,9
	999	60,1
	400	84,6
	404	84,5
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	720	116,4
	728	79,8
	999	91,3
	388	118,1
	400	99,5
0808 20 50	528	106,0
	999	107,9

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2032/2000 van de Commissie (PB L 243 van 28.9.2000, blz. 14). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 241/2001 VAN DE COMMISSIE
van 5 februari 2001
inzake de levering van granen als voedselhulp

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad van 27 juni 1996 betreffende het voedselhulpbeleid en het beheer van de voedselhulp en van de specifieke acties ter ondersteuning van de voedselzekerheid ⁽¹⁾, en met name op artikel 24, lid 1, onder b),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De lijst van de landen en organisaties die in aanmerking komen voor Gemeenschapssteun, en de algemene criteria voor het vervoer van de voedselhulp na het fob-stadium zijn vastgesteld bij bovengenoemde verordening.
- (2) Ingevolge een aantal besluiten met betrekking tot de verlening van voedselhulp, heeft de Commissie aan bepaalde begunstigden graan toegewezen.
- (3) Dit product moet worden geleverd overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 2519/97 van de Commissie van 16 december 1997 tot vaststelling van algemene voorschriften op grond van Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad voor de beschikbaarstelling

van als communautaire voedselhulp te leveren producten ⁽²⁾. Met name de leveringstermijnen en voorwaarden om de aan de levering verbonden kosten te bepalen, dienen te worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In het kader van de communautaire voedselhulp worden in de Gemeenschap granen beschikbaar gesteld voor levering aan de in de bijlage vermelde begunstigden met inachtneming van Verordening (EG) nr. 2519/97 en de in de bijlage vermelde voorwaarden.

De inschrijver wordt geacht kennis te hebben genomen van alle geldende algemene en bijzondere voorwaarden. Elk ander in zijn offerte gemaakt beding of voorbehoud is nietig.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 februari 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 166 van 5.7.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 346 van 17.12.1997, blz. 23.

BIJLAGE

PARTIJ A

1. **Actie nr.:** 27/00
2. **Begunstigde** (?): World Food Programme (WFP), via Cesare Giuglio Viola 68, I-00148 Roma. Tel. (39-06) 65 13 29 88; fax (39-6) 65 13 28 44/3; telex 626675 WFP I
3. **Vertegenwoordiger van de begunstigde:** door de begunstigde aan te wijzen
4. **Land van bestemming:** Guinee
5. **Beschikbaar te stellen product:** griesmeel van mais
6. **Totale hoeveelheid (aantal ton netto):** 4 500
7. **Aantal partijen:** 1
8. **Kenmerken en kwaliteit van het product** (³) (⁵): zie PB C 312 van 31.10.2000, blz. 1 (A.14)
9. **Verpakking** (?): zie PB C 267 van 13.9.1996, blz. 1 (2.2 A. 1.d, 2.d en B.1)
10. **Etikettering of merken** (⁶): zie PB C 114 van 29.4.1991, blz. 1 (II.B.3)
 - Voor het merken te gebruiken taal: Frans
 - Bijkomende opschriften: —
11. **Wijze van beschikbaarstelling van het product:** op de markt van de Gemeenschap
12. **Voorgeschreven leveringsstadium:** (⁸): franco loshaven — gelost
13. **Alternatief leveringsstadium:** franco laadhaven — fob gestuwd
14. a) **Laadhaven:** —
b) **Laadadres:** —
15. **Loshaven:** Conakry
16. **Plaats van bestemming:**
 - doorgangshaven of transitpakhuis: —
 - vervoerroute over land: —
17. **Leveringstermijn of uiterste leveringstermijn in het voorgeschreven stadium:**
 - eerste termijn: 22.4.2001
 - tweede termijn: 6.5.2001
18. **Leveringstermijn of uiterste leveringstermijn in het alternatieve stadium:**
 - eerste termijn: 19-31.3.2001
 - tweede termijn: 2-15.4.2001
19. **Uiterste termijn voor de indiening van de offertes (om 12.00 uur, Brusselse tijd):**
 - eerste termijn: 20.2.2001
 - tweede termijn: 6.3.2001
20. **Bedrag van de inschrijvingszekerheid:** 5 EUR/t
21. **Adres voor de inzending van de offertes en de inschrijvingszekerheden** (!): Afdeling Voedselhulp, ter attentie van de heer T. Vestergaard, gebouw Loi 130, kamer 7/46, Wetstraat 200, B-1049 Brussel (alleen op nummer: telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03/296 70 04)
22. **Uitvoerrestitutie** (⁴): restitutie toepasselijk op 1.2.2001, vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 185/2001 van de Commissie (PB L 27 van 30.1.2001, blz. 24)

Voetnoten

- (¹) Aanvullende informatie: Torben Vestergaard (tel. (32-2) 299 30 50; fax (32-2) 29 62 00).
- (²) De leverancier neemt zo spoedig mogelijk contact op met de begunstigde of zijn vertegenwoordiger om na te gaan welke documenten voor de verzending zijn vereist.
- (³) De leverancier bezorgt aan de begunstigde een certificaat van een officiële instantie, waarin wordt verklaard dat voor het te leveren product de in de betrokken lidstaat geldende stralingsnormen niet zijn overschreden. Op het radioactiviteitsattest moet het gehalte aan caesium 134 en 137 en aan jodium 131 worden vermeld.
- (⁴) Verordening (EG) nr. 259/98 van de Commissie (PB L 25 van 31.1.1998, blz. 39) is van toepassing voor de restitutie bij uitvoer. De in artikel 2 van voornoemde verordening bedoelde datum is de datum die is vermeld in punt 22 van deze bijlage.
De aandacht van de leverancier wordt gevestigd op artikel 4, lid 1, laatste alinea, van genoemde verordening.
De kopie van het certificaat wordt onmiddellijk ingediend zodra de uitvoeraangifte is aanvaard (fax: (32-2) 296 20 05).
- (⁵) De leverancier legt aan de begunstigde of aan zijn vertegenwoordiger bij de levering het volgende document voor:
— een plantengezondheidscertificaat.
- (⁶) In afwijking van PB C 114 van 29 april 1991 wordt de tekst van punt II.A.3.c) of II.B.3.c) als volgt gelezen: „de vermelding „Europese Gemeenschap””
- (⁷) Met het oog op eventueel opnieuw opzakken, dient de leverancier 2 % lege zakken extra te leveren van dezelfde kwaliteit als die waarin het product zich bevindt; op deze lege zakken dient eveneens de vermelding voor te komen, gevolgd door een hoofdletter R.
- (⁸) Onverminderd het bepaalde in artikel 14, punt 3, van Verordening (EG) nr. 2519/97 mogen gecharterde schepen niet vóórkomen op een van de vier recentste kwartaallijsten van aangehouden voertuigen die overeenkomstig het Memorandum van overeenstemming van Parijs inzake toezicht door de havenstaat (Richtlijn 95/21/EG van de Raad (PB L 157 van 7.7.1995, blz. 1)) worden gepubliceerd.
-

VERORDENING (EG) Nr. 242/2001 VAN DE COMMISSIE
van 5 februari 2001

met betrekking tot de openstelling van een permanente openbare inschrijving voor verkoop op de interne markt van 113 000 ton zachte tarwe die in het bezit is van het Belgische interventiebureau

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EEG) nr. 2131/93 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1630/2000 ⁽⁴⁾, zijn de procedures en de voorschriften voor de verkoop van graan door de interventiebureaus vastgesteld.
- (2) In het licht van de huidige marktsituatie is het nuttig een permanente openbare inschrijving open te stellen voor de verkoop op de interne markt van 113 000 ton zachte tarwe die in het bezit is van het Belgische interventiebureau.
- (3) Het Comité van beheer voor granen heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het Belgische interventiebureau stelt onder de in Verordening (EEG) nr. 2131/93 vastgestelde voorwaarden een permanente

openbare inschrijving open voor verkoop op de interne markt van 113 000 ton in zijn bezit zijnde zachte tarwe.

Artikel 2

1. De uiterste datum voor de indiening van de offertes voor de eerste deelinschrijving wordt vastgesteld op 26 februari 2001.
2. Voor de laatste deelinschrijving verstrijkt de termijn van indiening op 30 april 2001.
3. De offertes moeten worden ingediend bij het Belgische interventiebureau:

Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB)
Trierstraat 82
B-1040 Brussel
Telex BIRB 24076/65567
Fax (32-2) 230 25 33/280 03 07.

Artikel 3

Het Belgische interventiebureau doet de Commissie uiterlijk op de dinsdag van de week volgende op het verstrijken van de termijn voor de indiening van de offertes mededeling van de hoeveelheid en de gemiddelde prijzen van de verschillende verkochte partijen.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 februari 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 191 van 31.7.1993, blz. 76.

⁽⁴⁾ PB L 187 van 26.7.2000, blz. 24.

VERORDENING (EG) Nr. 243/2001 VAN DE COMMISSIE

van 2 februari 2001

tot opening van openbare inschrijvingen voor de verkoop van alcohol uit wijnbouwproducten voor exclusief gebruik in de sector motorbrandstoffen in derde landen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1623/2000 van de Commissie van 25 juli 2000 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de marktmechanismen als bedoeld in Verordening (EG) nr. 1493/1999 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2786/2000 ⁽³⁾, en met name op artikel 86,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1623/2000 zijn onder meer de uitvoeringsbepalingen vastgesteld voor de afzet van de alcoholvoorraden die zijn gevormd naar aanleiding van distillaties als bedoeld in de artikelen 27, 28 en 30 van Verordening (EG) nr. 1493/1999 en die in het bezit zijn van de interventiebureaus.
- (2) Er moeten openbare inschrijvingen worden gehouden voor de verkoop van alcohol uit wijnbouwproducten bestemd voor uitvoer naar de in artikel 86 van Verordening (EG) nr. 1623/2000 genoemde derde landen, met het oog op exclusief gebruik in de sector motorbrandstoffen in derde landen, teneinde de communautaire voorraad alcohol uit wijnbouwproducten te verminderen en voor een continue voorziening van de in dat artikel genoemde derde landen te zorgen. De communautaire voorraad alcohol uit wijnbouwproducten die door de lidstaten is opgeslagen, bestaat uit hoeveelheden die zijn verkregen bij distillaties als bedoeld in de artikelen 35, 36 en 39 van Verordening (EEG) nr. 822/87 van de Raad van 16 maart 1987 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1677/1999 ⁽⁵⁾, en de artikelen 27 en 28 van Verordening (EG) nr. 1493/1999.
- (3) Sinds de inwerkingtreding van Verordening (EG) nr. 2799/98 van de Raad van 15 december 1998 tot vaststelling van het agromonetair stelsel voor de euro ⁽⁶⁾, moeten de prijzen van de offertes en biedingen en de zekerheden worden uitgedrukt in euro, en moeten de betalingen worden uitgevoerd in euro.

- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor wijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Via drie openbare inschrijvingen, genummerd 292/2001 EG, 293/2001 EG en 294/2001 EG, voor alcohol wordt in totaal 250 000 hl alcohol te koop aangeboden voor exclusief gebruik in de sector motorbrandstoffen in derde landen. De alcohol is verkregen bij distillaties als bedoeld in de artikelen 35, 36 en 39 van Verordening (EEG) nr. 822/87, en de artikelen 27 en 28 van Verordening (EG) nr. 1493/1999 en is in het bezit van het Franse, het Spaanse en het Portugese interventiebureau.

De gewone inschrijvingen met de nummers 292/2001 EG en 293/2001 EG hebben elk betrekking op de verkoop van 100 000 hl alcohol 100 % vol., en de gewone inschrijving met nummer 294/2001 EG betreft de verkoop van 50 000 hl alcohol 100 % vol.

Artikel 2

De alcohol die te koop wordt aangeboden voor uitvoer uit de Europese Gemeenschap is bestemd om te worden ingevoerd in een van de in artikel 86 van Verordening (EG) nr. 1623/2000 genoemde derde landen en moet worden gebruikt volgens de bepalingen van dat artikel.

Artikel 3

De plaats van opslag en de nummers van de betrokken opslag-tanks, de hoeveelheden alcohol per tank, het alcoholgehalte, de kenmerken van de alcohol, bepaalde specifieke voorwaarden en de dienst van de Commissie die bevoegd is voor het in ontvangst nemen van de biedingen zijn in bijlage I vastgesteld.

Artikel 4

De verkoop vindt plaats overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 87, 88, 89, 90, 91, 95, 96, 100, 101 en 102 van Verordening (EG) nr. 1623/2000 en artikel 2 van Verordening (EG) nr. 2799/98.

Artikel 5

De minimumbiedprijs bedraagt 7,5 EUR per hectoliter alcohol 100 % vol. voor inschrijving nr. 292/2001 EG, 7,5 EUR per hectoliter alcohol 100 % vol. voor inschrijving nr. 293/2001 EG en 7,5 EUR per hectoliter alcohol 100 % vol. voor inschrijving nr. 294/2001 EG.

⁽¹⁾ PB L 179 van 14.7.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 194 van 31.7.2000, blz. 45.

⁽³⁾ PB L 323 van 20.12.2000, blz. 4.

⁽⁴⁾ PB L 84 van 27.3.1987, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 199 van 30.7.1999, blz. 8.

⁽⁶⁾ PB L 349 van 24.12.1998, blz. 1.

Artikel 6

1. De alcohol moet uiterlijk op 10 augustus 2001 uit de opslagtanks van elk van de betrokken interventiebureaus worden afgehaald.
2. De alcohol die is toegewezen in het kader van de in artikel 1 bedoelde inschrijving moet uiterlijk op 10 september 2001 worden uitgevoerd.

Artikel 7

Een bod is slechts ontvankelijk wanneer het de verbintenissen en documenten als genoemd in bijlage II bevat en in overeenstemming is met de artikelen 88 en 97 van Verordening (EG) nr. 1623/2000.

Artikel 8

De formaliteiten betreffende de monsterneming zijn vastgesteld in de artikelen 91 en 98 van Verordening (EG) nr. 1623/2000.

Artikel 9

De exportzekerheid om te waarborgen dat de uitvoer binnen de gestelde termijn plaatsvindt, bedraagt 3 EUR per hectoliter alcohol 100 % vol.

Artikel 10

De in artikel 91, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1623/2000 bedoelde diensten van de Commissie zijn aangegeven in bijlage III.

Artikel 11

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 2 februari 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

**OPENBARE INSCHRIJVING Nr. 292/2001 EG VOOR ALCOHOL VOOR EXCLUSIEF GEBRUIK IN DE SECTOR
MOTORBRANDSTOFFEN IN DERDE LANDEN**

I. Plaats van opslag, hoeveelheid en kenmerken van de te koop aangeboden alcohol

Lidstaat	Plaats van opslag	Nummer van de opslagtank	Hoeveelheid alcohol 100 % vol. in hl	Verordening (EEG) nr. 822/87 Artikel	Type alcohol
Frankrijk	Onivins-Longuefuye	20	22 050	39	ruw + 92 %
	F-53200 Longuefuye	5	19 205	35	ruw + 92 %
	Onivins-Port-La-Nouvelle	8	11 500	35	ruw + 92 %
	Av. Adolphe Turrel BP 62 F-11210 Port-La-Nouvelle	1	47 245	35	ruw + 92 %
	Totaal		100 000		

Gegadigden kunnen bij het betrokken interventiebureau tegen betaling van 10 EUR per liter monsters van de te koop aangeboden alcohol verkrijgen die zijn genomen door een vertegenwoordiger van het betrokken interventiebureau.

II. Bestemming en gebruik van de alcohol

De te koop aangeboden alcohol moet uit de Gemeenschap worden uitgevoerd. Hij moet worden ingevoerd en gedehydrerd in een derde land dat is opgenomen in de lijst in artikel 86 van Verordening (EG) nr. 1623/2000, voor exclusief gebruik als motorbrandstof in derde landen.

Een internationale controle instantie levert het betrokken interventiebureau de bewijzen betreffende de bestemming en het gebruik van de alcohol.

De desbetreffende kosten zijn voor rekening van de koper.

III. Indiening van de biedingen

- De biedingen moeten betrekking hebben op 100 000 hl alcohol, uitgedrukt in hl alcohol 100 % vol.
Biedingen voor kleinere hoeveelheden zijn niet ontvankelijk.
- De biedingen moeten:
 - hetzij per aangetekend schrijven aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen, Wetstraat 200, B-1049 Brussel, worden toegezonden,
 - hetzij bij de receptie van het gebouw Loi 130 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, Wetstraat 130, B-1049 Brussel, op de in punt 4 genoemde datum tussen 11.00 en 12.00 uur worden afgegeven.
- De biedingen moeten worden ingediend in een gesloten en verzegelde enveloppe, met de vermelding „Inschrijving alcohol voor exclusief gebruik in de sector motorbrandstoffen in derde landen, nr. 292/2001 EG — DG AGRI/E/2 — Alleen te openen in de vergadering van de met het onderzoek van de biedingen belaste groep”, die zich bevindt in een tweede, aan de Commissie geadresseerde enveloppe.
- De biedingen moeten uiterlijk op 22 februari 2001 om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel) bij de Commissie worden ontvangen.
- In elk bod moeten de naam en het adres van de inschrijver en bovendien de volgende gegevens zijn vermeld:
 - a) het referentienummer van de inschrijving voor alcohol voor exclusief gebruik in de sector motorbrandstoffen in derde landen, nr. 292/2001 EG;
 - b) de voor de partij geboden prijs, uitgedrukt in euro per hectoliter alcohol 100 % vol;
 - c) alle verbintenissen, documenten en verklaringen als bedoeld in de artikelen 88 en 97 van Verordening (EG) nr. 1623/2000 en in bijlage II bij deze verordening.
- Elk bod moet vergezeld gaan van de documenten waaruit blijkt dat de inschrijvingszekerheid is gesteld. Deze documenten moeten door het volgende interventiebureau zijn afgegeven:
 - Onivins-Libourne, Délégation nationale, 17, avenue de la Ballastière, BP 231, F-33505 Libourne Cedex (tel. (33-5) 57 55 20 00; telex 57 20 25; fax (33-5) 57 55 20 59).

Deze zekerheid moet overeenkomen met een bedrag van 400 000 EUR.

**OPENBARE INSCHRIJVING Nr. 293/2001 EG VOOR ALCOHOL VOOR EXCLUSIEF GEBRUIK IN DE SECTOR
MOTORBRANDSTOFFEN IN DERDE LANDEN**

I. Plaats van opslag, hoeveelheid en kenmerken van de te koop aangeboden alcohol

Lidstaat	Plaats van opslag	Nummer van de opslagtank	Hoeveelheid alcohol 100 % vol. in hl	Verordeningen (EEG) nr. 822/87 en (EG) nr. 1493/1999 Artikel	Type alcohol
Spanje	Tarancón	A-3	23 683	27 + 28	ruw
		A-3	768	35 + 36	ruw
		B-5	24 787	35 + 36	ruw
		A-6	22 296	35 + 36	ruw
		A-5	24 846	35 + 36	ruw
		B-4	3 620	35 + 36	ruw
		Totaal		100 000	

Gegadigden kunnen bij het betrokken interventiebureau tegen betaling van 10 EUR per liter monsters van de te koop aangeboden alcohol verkrijgen die zijn genomen door een vertegenwoordiger van het betrokken interventiebureau.

II. Bestemming en gebruik van de alcohol

De te koop aangeboden alcohol moet uit de Gemeenschap worden uitgevoerd. Hij moet worden ingevoerd en gedehydrateerd in een derde land dat is opgenomen in de lijst in artikel 86 van Verordening (EG) nr. 1623/2000, voor exclusief gebruik als motorbrandstof in derde landen.

Een internationale controle-instantie levert het betrokken interventiebureau de bewijzen betreffende de bestemming en het gebruik van de alcohol.

De desbetreffende kosten zijn voor rekening van de koper.

III. Indiening van de biedingen

- De biedingen moeten betrekking hebben op 100 000 hl alcohol, uitgedrukt in hl alcohol 100 % vol.
Biedingen voor kleinere hoeveelheden zijn niet ontvankelijk.
- De biedingen moeten:
 - hetzij per aangetekend schrijven aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen, Wetstraat 200, B-1049 Brussel, worden toegezonden,
 - hetzij bij de receptie van het gebouw Loi 130 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, Wetstraat 130, B-1049 Brussel, op de in punt 4 genoemde datum tussen 11.00 en 12.00 uur worden afgegeven.
- De biedingen moeten worden ingediend in een gesloten en verzegelde enveloppe, met de vermelding „Inschrijving alcohol voor exclusief gebruik in de sector motorbrandstoffen in derde landen, nr. 293/2001 EG — DG AGRI/E/2 — Alleen te openen in de vergadering van de met het onderzoek van de biedingen belaste groep”, die zich bevindt in een tweede, aan de Commissie geadresseerde enveloppe.
- De biedingen moeten uiterlijk op 22 februari 2001 om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel) bij de Commissie worden ontvangen.
- In elk bod moeten de naam en het adres van de inschrijver en bovendien de volgende gegevens zijn vermeld:
 - a) het referentienummer van de inschrijving voor alcohol voor exclusief gebruik in de sector motorbrandstoffen in derde landen, nr. 293/2001 EG;
 - b) de voor de partij geboden prijs, uitgedrukt in euro per hectoliter alcohol 100 % vol;
 - c) alle verbintenissen, documenten en verklaringen als bedoeld in de artikelen 88 en 97 van Verordening (EG) nr. 1623/2000 en in bijlage II bij deze verordening.
- Elk bod moet vergezeld gaan van de documenten waaruit blijkt dat de inschrijvingszekerheid is gesteld. Deze documenten moeten door het volgende interventiebureau zijn afgegeven:
 - FEAGA, c/Beneficencia 8, E-28004 Madrid (tel. (34) 913 47 65 00; telex 23427 FEAGA; fax (34) 915 21 98 32).
 Deze zekerheid moet overeenkomen met een bedrag van 400 000 EUR.

**OPENBARE INSCHRIJVING Nr. 294/2001 EG VOOR ALCOHOL VOOR EXCLUSIEF GEBRUIK IN DE SECTOR
MOTORBRANDSTOFFEN IN DERDE LANDEN**

I. Plaats van opslag, hoeveelheid en kenmerken van de te koop aangeboden alcohol

Lidstaat	Plaats van opslag	Nummer van de opslagtank	Hoeveelheid alcohol 100 % vol. in hl	Verordening (EEG) nr. 822/87 Artikel	Type alcohol	
Portugal	Mealhada	M 2	5 725,42	35	ruw	
		M 3	8 077,05	35	ruw	
	Carregado	Inox 1	1 336,30	35	ruw	
		Inox 2	1 317,54	35	ruw	
		Inox 3	2 283,26	35	ruw	
		Inox 4	4 661,70	35	ruw	
		Inox 5	4 038,40	35	ruw	
	Bombarral	Inox 147	22 560,33	35	ruw	
		Totaal		50 000		

Gegadigden kunnen bij het betrokken interventiebureau tegen betaling van 10 EUR per liter monsters van de te koop aangeboden alcohol verkrijgen die zijn genomen door een vertegenwoordiger van het betrokken interventiebureau.

II. Bestemming en gebruik van de alcohol

De te koop aangeboden alcohol moet uit de Gemeenschap worden uitgevoerd. Hij moet worden ingevoerd en gedehydrateerd in een derde land dat is opgenomen in de lijst in artikel 86 van Verordening (EG) nr. 1623/2000, voor exclusief gebruik als motorbrandstof in derde landen.

Een internationale controle-instantie levert het betrokken interventiebureau de bewijzen betreffende de bestemming en het gebruik van de alcohol.

De desbetreffende kosten zijn voor rekening van de koper.

III. Indiening van de biedingen

- De biedingen moeten betrekking hebben op 50 000 hl alcohol, uitgedrukt in hl alcohol 100 % vol.
Biedingen voor kleinere hoeveelheden zijn niet ontvankelijk.
- De biedingen moeten:
 - hetzij per aangetekend schrijven aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen, Wetstraat 200, B-1049 Brussel, worden toegezonden,
 - hetzij bij de receptie van het gebouw Loi 130 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, Wetstraat 130, B-1049 Brussel, op de in punt 4 genoemde datum tussen 11.00 en 12.00 uur worden afgegeven.
- De biedingen moeten worden ingediend in een gesloten en verzegelde enveloppe, met de vermelding „Inschrijving alcohol voor exclusief gebruik in de sector motorbrandstoffen in derde landen, nr. 294/2001 EG — DG AGRI/E/2 — Alleen te openen in de vergadering van de met het onderzoek van de biedingen belaste groep”, die zich bevindt in een tweede, aan de Commissie geadresseerde enveloppe.
- De biedingen moeten uiterlijk op 22 februari 2001 om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel) bij de Commissie worden ontvangen.
- In elk bod moeten de naam en het adres van de inschrijver en bovendien de volgende gegevens zijn vermeld:
 - a) het referentienummer van de inschrijving voor alcohol voor exclusief gebruik in de sector motorbrandstoffen in derde landen, nr. 294/2001 EG;
 - b) de voor de partij geboden prijs, uitgedrukt in euro per hectoliter alcohol 100 % vol;
 - c) alle verbintenissen, documenten en verklaringen als bedoeld in de artikelen 88 en 97 van Verordening (EG) nr. 1623/2000 en in bijlage II bij deze verordening.
- Elk bod moet vergezeld gaan van de documenten waaruit blijkt dat de inschrijvingszekerheid is gesteld. Deze documenten moeten door het volgende interventiebureau zijn afgegeven:
 - IVV-R. Mouzinho da Silveira, 5, P-1200 Lisboa (tel. (351) 213 56 33 21; telex 18508 IVV P; fax (351) 213 52 08 76).

Deze zekerheid moet overeenkomen met een bedrag van 200 000 EUR.

BIJLAGE II

Lijst van de verbintenissen en documenten die de inschrijver samen met het bod dient over te leggen:

1. Het bewijs dat de inschrijvingszekerheid bij het interventiebureau is gesteld.
2. Vermelding van de plaats waar de alcohol uiteindelijk zal worden gebruikt en de verbintenis van de inschrijver om deze bestemming in acht te nemen.
3. Het van na de inwerkingtreding van deze verordening daterende bewijs waaruit blijkt dat de inschrijver dwingende verbintenissen heeft aangegaan met een marktdeelnemer uit de sector motorbrandstoffen in een van de in artikel 86 van Verordening (EG) nr. 1623/2000 vermelde derde landen. Deze marktdeelnemer moet zich ertoe verbinden de toegewezen alcohol in een van deze landen te dehydreren en uitsluitend voor gebruik als motorbrandstof te zullen uitvoeren.
4. In het bod moeten naam en adres van de inschrijver worden vermeld, alsmede het referentienummer van de inschrijving, de geboden prijs, uitgedrukt in euro per hl alcohol 100 % vol.
5. De verbintenis van de inschrijver om alle bepalingen met betrekking tot de inschrijving na te leven.
6. Een verklaring van de inschrijver waarin hij bevestigt af te zien van klachten over de kwaliteit van het product dat hem eventueel wordt toegewezen, en over de kenmerken ervan, en waarin hij aanvaardt zich te onderwerpen aan elke controle inzake bestemming en gebruik van de alcohol alsmede bewijzen te leveren inzake het gebruik van de alcohol overeenkomstig de bepalingen van deze inschrijving.

BIJLAGE III

Voor contacten in Brussel te gebruiken nummers:

DG AGRI/E/2 (ter attentie van de heer Chiappone of de heer Innamorati):

- telex 22037 AGREC B,
 22070 AGREC B (Griekse letters)
 - fax (32-2) 295 92 52.
-

BESCHIKKING Nr. 244/2001/EGKS VAN DE COMMISSIE**van 5 februari 2001****tot wijziging van Beschikking nr. 2136/97/EGKS betreffende het beheer van bepaalde beperkingen op de invoer van bepaalde ijzer- en staalproducten uit de Russische Federatie**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, inzonderheid op artikel 95, eerste alinea,

Na raadpleging van het Raadgevend Comité en met de eenparige instemming van de Raad,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Beschikking nr. 2136/97/EGKS van de Commissie van 12 september 1997 betreffende het beheer van bepaalde beperkingen op de invoer van bepaalde ijzer- en staalproducten uit de Russische Federatie ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking nr. 659/2000/EGKS ⁽²⁾, zet de bepalingen van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Russische Federatie betreffende de handel in bepaalde ijzer- en staalproducten ⁽³⁾, hierna „ijzer- en staalovereenkomst” genoemd, om in Gemeenschapsrecht. Die overeenkomst past binnen het algemenere kader van de Overeenkomst inzake partnerschap en samenwerking waarbij een partnerschap tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Russische Federatie, anderzijds ⁽⁴⁾, zoals bepaald in artikel 21 van laatstgenoemde overeenkomst.
- (2) Diverse verklaringen zijn aan de ijzer- en staalovereenkomst gehecht en maken daarvan een integrerend deel uit. In verklaring 3 komen de partijen overeen dat zij „in het kader van de Overeenkomst [...] ten aanzien van de andere partij op de uitvoer van afval van ferrometalen of schroot, vallende onder post 7204 van de gecombineerde nomenclatuur, geen kwantitatieve beperkingen, douanerechten, heffingen of andere maatregelen met gelijke werking zullen toepassen”.
- (3) Op het gebied van geschillenbeslechting en handelssancties zijn derhalve de desbetreffende procedures van de Overeenkomst inzake partnerschap en samenwerking van toepassing voor de gebieden die onder de ijzer- en staalovereenkomst vallen. Artikel 107, lid 2, van de Overeenkomst inzake partnerschap en samenwerking bevat de volgende bepaling: Indien een van beide partijen van mening is dat de andere partij een verplichting krachtens deze overeenkomst niet is nagekomen, kan zij passende maatregelen nemen. Alvorens dit te doen, verstrekt zij, behalve in bijzonder dringende gevallen, de Samenwerkingsraad alle terzake doende informatie die nodig is voor een grondig onderzoek van

de situatie, teneinde een voor de partijen aanvaardbare oplossing te vinden.

- (4) Op 16 april 1999 nam de regering van de Russische Federatie een decreet ⁽⁵⁾ aan betreffende de instelling, gedurende een periode van zes maanden, van een douanerecht van 15 % (met een minimum van 15 EUR/ton) op de uitvoer van schroot en afval van ijzer- en staalproducten. Als redenen hiervoor werden opgegeven het voorkomen van de verduistering van voor de productie van staal benodigde grondstoffen en de handhaving van een minimaal bedrijfsniveau van de binnenlandse ijzer- en staalfabrieken. De regering van de Russische Federatie heeft echter op 28 oktober 1999 ⁽⁶⁾ besloten de geldigheid van het eerste decreet betreffende de instelling van een douanerecht op de uitvoer van schroot en afval van ijzer- en staalproducten met nog eens zes maanden te verlengen.
- (5) De bovengenoemde decreten hebben ten doel de uitvoer van de betrokken producten uit de Russische Federatie te beperken, en berokkenen de communautaire ijzer- en staalindustrie derhalve indirect schade.
- (6) De Gemeenschap heeft de Russische autoriteiten, middels de verschillende bij de ijzer- en staalovereenkomst ingestelde instanties, herhaaldelijk formeel gewezen op de onverenigbaarheid van dit decreet met de bepalingen van de ijzer- en staalovereenkomst, daarbij aandringend op de onmiddellijke opheffing van de rechten op de uitvoer van schroot uit de Russische Federatie.
- (7) Aangezien dit overleg niet tot een voor de partijen aanvaardbare oplossing heeft geleid, acht de Gemeenschap passende commerciële tegenmaatregelen noodzakelijk gedurende de periode dat de Russische Federatie persisteert in deze schending van de bepalingen van de ijzer- en staalovereenkomst. Overeenkomstig de procedure van artikel 107, lid 2, van de Overeenkomst inzake partnerschap en samenwerking, heeft de Gemeenschap besloten de kwantitatieve maxima die van toepassing zijn op de communautaire invoer van bepaalde ijzer- en staalproducten van oorsprong uit de Russische Federatie ⁽⁷⁾, voor het jaar 2000 te verminderen met 12 % ten opzichte van de maxima die waren voorzien in bijlage IV van Beschikking nr. 2136/97/EGKS. Deze vermindering vormde een evenredige reactie op de bovengenoemde schending.
- (8) Op 15 april 2000 heeft de regering van de Russische Federatie de geldigheidsduur van de door de Gemeenschap bestreden maatregel voor onbepaalde tijd verlengd ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ PB L 300 van 4.11.1997, blz. 15.

⁽²⁾ PB L 80 van 31.3.2000, blz. 13.

⁽³⁾ PB L 300 van 4.11.1997, blz. 52.

⁽⁴⁾ PB L 327 van 28.11.1997, blz. 3.

⁽⁵⁾ Decreet nr. 441 van 16 april 1999 van de regering van de Russische Federatie.

⁽⁶⁾ Decreet nr. 1198 van 28 november 1999 van de regering van de Russische Federatie.

⁽⁷⁾ Beschikking nr. 659/2000/EGKS van de Commissie (PB L 80 van 31.3.2000, blz. 13).

⁽⁸⁾ Besluit nr. 351 van 15 april 2000 van de regering van de Russische Federatie.

- (9) Aangezien bij de oplossing van dit geschil geen vooruitgang is geboekt, wordt passend geacht dat de Gemeenschap de geldigheidsduur van haar tegenmaatregel verlengt, en de kwantitatieve maxima die van toepassing zijn op de communautaire invoer van bepaalde ijzer- en staalproducten van oorsprong uit de Russische Federatie voor 2001 met 12 % verlaagt ten opzichte van de oorspronkelijk in de ijzer- en staalovereenkomst overeengekomen niveaus,

vervangen door de in de bijlage bij deze beschikking genoemde maxima.

Artikel 2

De Commissie neemt passende maatregelen met het oog op de intrekking van deze beschikking, zodra de Russische Federatie de nodige maatregelen ten uitvoer heeft gelegd om te voldoen aan de verplichtingen die voortvloeien uit verklaring 3 bij de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Russische Federatie betreffende de handel in bepaalde ijzer- en staalproducten.

Artikel 3

Deze beschikking treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De kwantitatieve maxima voor 2001, die zijn opgenomen in bijlage IV van Beschikking nr. 2136/97/EGKS worden

Deze beschikking is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 februari 2001.

Voor de Commissie

Pascal LAMY

Lid van de Commissie

BIJLAGE

		<i>(in ton)</i>
Producten		2001
SA.	Platte producten	
SA1.	Coils	206 459
SA1a.	Warmgewalst breedband op rollen voor het walsen van plaat	407 495
SA2.	Zware platen	30 961
SA3.	Andere platte producten	28 125
SB.	Lange producten	
SB1.	Balken	11 941
SB2.	Walsdraad	27 862
SB3.	Andere lange producten	103 840

VERORDENING (EG) Nr. 245/2001 VAN DE COMMISSIE

van 5 februari 2001

tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EG) nr. 1673/2000 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector vezelvlas en -hennep

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1673/2000 van de Raad van 27 juli 2000 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector vezelvlas en -hennep ⁽¹⁾, en met name op artikel 9,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2799/98 van de Raad van 15 december 1998 tot vaststelling van het agromonetaire stelsel voor de euro ⁽²⁾, en met name op artikel 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1673/2000 zijn onder meer maatregelen voor de interne markt in de sector vezelvlas en -hennep vastgesteld die voorzien in de toekenning van steun aan de erkende eerste verwerkers van vlas- en hennepstro of aan de landbouwers die het stro voor eigen rekening laten verwerken, voor welke maatregelen uitvoeringsbepalingen moeten worden vastgesteld.
- (2) Bepaald dienen te worden enerzijds de voorwaarden voor erkenning van de eerste verwerkers, en anderzijds de verplichtingen van de landbouwers die het stro voor eigen rekening laten verwerken. Tevens moet nader worden aangegeven welke essentiële gegevens dienen te worden vermeld in het aankoop-verkoopcontract voor het stro, de verwerkingsverbintenis en het contract voor loonverwerking als bedoeld in artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1673/2000.
- (3) Sommige eerste verwerkers van vlasstro produceren hoofdzakelijk lange vlasvezels, maar als bijproduct ook korte vlasvezels met een hoog percentage onzuiverheden en scheven. Omdat zij niet over geschikte apparatuur voor de schoning van dit bijproduct beschikken, laten zij een loonschoning van de korte vezels uitvoeren door een ander bedrijf. Onder de bovenbedoelde omstandigheden dient de loonschoning te worden beschouwd als een verrichting van de erkende eerste verwerker die de korte vlasvezels produceert. Bijgevolg moeten de voorwaarden worden vastgesteld waaraan de betrokken bedrijven moeten voldoen, vooral met het oog op de controles.
- (4) Om te waarborgen dat de betrokken producten voor de steun in aanmerking komen, is het noodzakelijk dat de met vezelvlas of -hennep betaalde oppervlakten waarvan het verwerkte stro afkomstig is, kunnen worden geïdentificeerd met behulp van het systeem voor de identificatie van de percelen landbouwgrond als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 3508/92 van de Raad van 27

november 1992 tot instelling van een geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1593/2000 ⁽⁴⁾. Daartoe dient een verband te worden gelegd tussen het voor de verwerkingssteun in aanmerking komende stro en de oppervlakten waarvoor voor het betrokken verkoopseizoen de steunaanvraag „oppervlakten” als bedoeld in artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 3887/92 van de Commissie houdende uitvoeringsbepalingen inzake het geïntegreerde beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2721/2000 ⁽⁶⁾, is ingediend.

- (5) Om een goed administratief beheer mogelijk te maken en zich tegelijk aan de specifieke omstandigheden op de vlas- en hennepmarkten aan te passen, is het wenselijk de periode te omschrijven waarin het stro van vezelvlas en -hennep mag worden verwerkt en in voorkomend geval in de handel mag worden gebracht.
- (6) Voor het geval dat de lidstaat besluit de steun toe te kennen voor korte vlasvezels of hennepvezels met een hoger percentage onzuiverheden en scheven dan 7,5 %, dient te worden gepreciseerd op welke wijze de berekening moet worden uitgevoerd om de geproduceerde hoeveelheid te verlagen tot een overeenkomstige hoeveelheid met slechts 7,5 % onzuiverheden en scheven.
- (7) Om de goede werking van het stabilisatiemechanisme te vergemakkelijken dient te worden bepaald dat de hoeveelheden vezels waarvoor de verwerkingssteun voor een verkoopseizoen kan worden toegekend, worden beperkt tot de uitkomst van de vermenigvuldiging van het aantal onder een contract of verwerkingsverbintenis vallende hectaren met een hoeveelheid per hectare. Deze hoeveelheid per hectare moet door de lidstaat worden bepaald op basis van de vastgestelde gegarandeerde nationale hoeveelheden en de betaalde hectaren.
- (8) Gezien de veranderingen in omvang die de gegarandeerde nationale hoeveelheden kunnen ondergaan als gevolg van de flexibiliteit waarin artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1673/2000 voorziet, dienen de nadere regels te worden aangegeven om die gegarandeerde nationale hoeveelheden voor elk verkoopseizoen te kunnen vaststellen, zulks echter met inachtneming van de aanpassingen die eventueel nodig zullen zijn om een passende verdeling van de gegarandeerde nationale hoeveelheden over de begunstigen van de verwerkingssteun mogelijk te maken.

⁽¹⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 16.

⁽²⁾ PB L 349 van 24.12.1998, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 355 van 5.12.1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 182 van 21.7.2000, blz. 4.

⁽⁵⁾ PB L 391 van 31.12.1992, blz. 36.

⁽⁶⁾ PB L 314 van 14.12.2000, blz. 8.

- (9) De verwerkingssteun kan slechts worden toegekend als een van de contracten of de verbintenis als bedoeld in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 1673/2000 is gesloten of aangegaan. Voorts moeten de overdrachten tussen gegarandeerde nationale hoeveelheden en de hoeveelheden per hectare tijdig door de lidstaat worden vastgesteld op basis van de onder een contract of verbintenis vallende oppervlakten. Voorgeschreven dient te worden dat de betrokkenen de relevante gegevens over deze contracten of verbintenissen aan het begin van de verwerkingsactiviteiten aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat moeten verstrekken. Om enige flexibiliteit voor de betrokken handel mogelijk te maken, dienen beperkte mogelijkheden voor het overdragen van de contracten tussen erkende eerste verwerkers te worden geboden.
- (10) Om een goed beheer van de steunregeling mogelijk te maken, dient te worden aangegeven welke gegevens de betrokkenen aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat moeten verstrekken en welke gegevens de lidstaten op hun beurt aan de Commissie moeten meedelen.
- (11) Voor het beheer van een regeling waarbij het gaat om steun die wordt toegekend op basis van de gedurende een periode van 22 maanden geproduceerde hoeveelheden vezels, is het dienstig te bepalen dat aan het begin van de verwerkingsactiviteiten voor een verkoopseizoen een steunaanvraag moet worden ingediend voor de vezels die zullen worden verkregen en waarvan de hoeveelheden vervolgens periodiek zullen worden meegedeeld.
- (12) Wegens de mogelijke aanpassingen van de gegarandeerde nationale hoeveelheden en van de hoeveelheden per hectare zullen de totale hoeveelheden vezels waarvoor de steun kan worden toegekend, pas na afloop van de verwerkingsactiviteiten bekend zijn. Daarom moet worden bepaald dat aan de erkende eerste verwerkers voorschotten op de steun kunnen worden uitgekeerd op basis van de hoeveelheden vezels die periodiek worden verkregen. Om te garanderen dat bij geconstateerde onregelmatigheden de verschuldigde bedragen worden betaald, dient de uitkering van die voorschotten afhankelijk te worden gesteld van het stellen van een zekerheid. Die zekerheden moeten in overeenstemming zijn met sommige bepalingen van Verordening (EEG) nr. 2220/85 van de Commissie van 22 juli 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake de regeling voor het stellen van zekerheden voor landbouwproducten⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1932/1999⁽²⁾.
- (13) De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1673/2000 bedoelde aanvullende steun wordt slechts toegekend voor de oppervlakten waarvan de stroproductie in aanmerking is genomen voor steun bij de verwerking tot lange vlasvezels. Het is derhalve dienstig een minimumopbrengst aan lange vezels per onder een contract of verbintenis vallende hectare vast te stellen om te kunnen aangeven in welke gevallen aan die voorwaarde is voldaan.
- (14) Een systeem van administratieve controles en controles ter plaatse is onmisbaar om de regelmatigheid van de verrichtingen te waarborgen. Gepreciseerd dient te worden welke essentiële elementen moeten worden geverifieerd, en ook dient het minimumaantal controles ter plaatse dat per verkoopseizoen moet worden verricht, te worden vastgesteld.
- (15) Bepaald dient te worden welke consequenties eventueel geconstateerde onregelmatigheden zullen hebben. Deze consequenties moeten voldoende afschrikkingseffect sorteren om elk onwettig gebruik van de communautaire steun te voorkomen, en moeten tegelijk aan het proportionaliteitsbeginsel voldoen.
- (16) Opdat het tijdstip waarop de vezels worden verkregen, dicht genoeg zal liggen bij het ontstaansfeit dat de voor de voorschotten en de verwerkingssteun te gebruiken wisselkoers bepaalt, moet dit ontstaansfeit plaatsvinden op de laatste dag van elk van de perioden waarvoor de verkregen hoeveelheden vezels moeten worden meegeedeeld.
- (17) Om een harmonische overgang naar de nieuwe regeling te vergemakkelijken, zijn voor het verkoopseizoen 2001/2002 overgangsbepalingen nodig met betrekking tot de verlening van de erkenning aan eerste verwerkers. Met name is het ter voorkoming van misbruik nodig dat de bevoegde autoriteiten op de hoogte zijn van de precieze hoeveelheden die bij het van toepassing worden van de nieuwe steunregeling in voorraad zijn, zodat in een specifieke mededeling hierover door de betrokkenen dient te worden voorzien.
- (18) Bij Verordening (EG) nr. 1673/2000 is met ingang van het verkoopseizoen 2001/2002 een nieuwe gemeenschappelijke marktordening in de sector vezelvlas en -hennep ingesteld en zijn met ingang van 1 juli 2001 de verordeningen van de Raad betreffende de tot en met het verkoopseizoen 2000/2001 voor deze sector geldende gemeenschappelijke marktordening ingetrokken. Bijgevolg dienen met ingang van het verkoopseizoen 2001/2002 te worden ingetrokken Verordening (EEG) nr. 1215/71 van de Commissie van 10 juni 1971 houdende nadere regelen met betrekking tot de kaderbepalingen voor verkoopcontracten voor strovlas en hennepstro⁽³⁾, Verordening (EEG) nr. 1523/71 van de Commissie van 16 juli 1971 met betrekking tot het verstrekken van mededelingen tussen de lidstaten en de Commissie in de sector vlas en hennep⁽⁴⁾, Verordening (EEG) nr. 1524/71 van de Commissie houdende uitvoeringsbepalingen inzake de steun voor de particuliere opslag van vlas- en hennepvezels⁽⁵⁾, Verordening (EEG) nr. 1164/89 van de

⁽¹⁾ PB L 205 van 3.8.1985, blz. 5.

⁽²⁾ PB L 240 van 10.9.1999, blz. 11.

⁽³⁾ PB L 127 van 11.6.1971, blz. 22.

⁽⁴⁾ PB L 160 van 17.7.1971, blz. 14.

⁽⁵⁾ PB L 160 van 17.7.1971, blz. 16.

Commissie van 28 april 1989 houdende uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de steun voor vezelvlas en hennep ⁽¹⁾, Verordening (EEG) nr. 1784/93 van de Commissie van 30 juni 1993 tot vaststelling van de aanpassingscoëfficiënten voor de steun voor vezelvlas ⁽²⁾ en Verordening (EG) nr. 452/1999 van de Commissie van 1 maart 1999 tot vaststelling van de voor de toekenning van productiesteun voor vezelvlas en hennep in acht te nemen minimumopbrengst ⁽³⁾.

- (19) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor vlas en hennep,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp

Deze verordening bevat uitvoeringsbepalingen voor de bij Verordening (EG) nr. 1673/2000 vastgestelde gemeenschappelijke ordening der markten in de sector vezelvlas en -hennep.

Artikel 2

Begripsomschrijvingen

In deze verordening:

- wordt verstaan onder „met een verwerker gelijkgestelde teler”: een landbouwer die overeenkomstig artikel 2, lid 1, derde alinea, onder b), van Verordening (EG) nr. 1673/2000 met een erkende eerste verwerker een contract voor loonverwerking heeft gesloten ter verkrijging van vezels uit stro waarvan hij de eigenaar is;
- worden de volgende drie typen vezels onderscheiden:
 - a) „lange vlasvezels”: door een volledige scheiding van de vezels en de houtige bestanddelen van de stengel verkregen vlasvezels die bij het verlaten van de zwingelinrichting bestaan uit technische vezels met een gemiddelde lengte van ten minste 50 cm die evenwijdig liggen in een bundel, laag of lint;
 - b) „korte vlasvezels”: andere vlasvezels dan de onder a) bedoelde vezels, die zijn verkregen door een op zijn minst gedeeltelijke scheiding van de vezels en de houtige bestanddelen van de stengel;
 - c) „hennepvezels”: hennepvezels die zijn verkregen door een op zijn minst gedeeltelijke scheiding van de vezels en de houtige bestanddelen van de stengel.

Artikel 3

Erkenning van eerste verwerkers

1. Om te worden erkend moet een eerste verwerker bij de bevoegde autoriteit een aanvraag indienen waarin ten minste zijn opgenomen:
 - a) een beschrijving van de onderneming en van het volledige scala van de producten die er door verwerking van vlas- en hennepstro worden verkregen;
 - b) een beschrijving van de verwerkingsinstallaties en -machines met vermelding van de locatie ervan en van de technische specificaties betreffende:
 - het energieverbruik ervan en de maximumhoeveelheden vlas- en hennepstro die per uur en per jaar kunnen worden verwerkt,
 - de maximumhoeveelheden lange vlasvezels, korte vlasvezels en hennepvezels die per uur en per jaar kunnen worden verkregen,
 - de indicatieve hoeveelheden vlas- en hennepstro die nodig zijn om 100 kg van elk van de onder a) bedoelde producten te produceren;
 - c) een beschrijving van de opslaginrichtingen met vermelding van de locatie en de opslagcapaciteit in tonnen stro en vezels van vlas of hennep.

Eerste verwerkers die voor het verkoopseizoen 2000/2001 zijn erkend op grond van artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 619/71 van de Raad ⁽⁴⁾, kunnen door de lidstaat worden vrijgesteld van het verstrekken van de reeds beschikbare gegevens op voorwaarde dat de betrokken eerste verwerker verklaart dat die gegevens ongewijzigd zijn.

2. In de erkenningsaanvraag is een verbintenis opgenomen om vanaf de datum van indiening van de aanvraag:
 - te zullen zorgen voor een gescheiden bewaring, per verkoopseizoen waarin de oogst van het betrokken stro wordt afgezet en per lidstaat waar dit stro is geoogst, van de voorraden vlasstro, hennepstro, lange vlasvezels, korte vlasvezels en hennepvezels die corresponderen:
 - a) met het totaal van de aankoop-verkoopcontracten en verwerkingsverbintenissen,
 - b) met elk van de contracten voor loonverwerking die met met een verwerker gelijkgestelde telers zijn gesloten,
 - c) met het totaal van de andere leveranciers en, in voorkomend geval, met de partijen vezels die worden verkregen uit stro dat bij het onder a) bedoelde stro is ingedeeld, maar die niet voor een steunaanvraag zijn bestemd;
 - te zullen zorgen voor een dagelijkse bijwerking van een regelmatig met de financiële boekhouding in verband gebrachte voorraadboekhouding en een documentatie die in overeenstemming zijn met het bepaalde in lid 4, alsmede de door de lidstaat met het oog op de controles voorgescreven bewijsstukken te zullen bewaren;
 - de bevoegde autoriteit in kennis te zullen stellen van elke verandering van de in lid 1 bedoelde gegevens;
 - medewerking te zullen verlenen aan elke controle die in het kader van de toepassing van de bij Verordening (EG) nr. 1673/2000 vastgestelde steunregeling wordt verricht.
3. Na controle ter plaatse om na te gaan of de in lid 1 bedoelde gegevens in overeenstemming zijn met de werkelijkheid, verleent de bevoegde autoriteit de eerste verwerker een erkenning voor de typen vezels die kunnen worden geproduceerd onder de voorwaarden om voor de steun in aanmerking te komen, en kent zij hem een erkenningsnummer toe.

⁽¹⁾ PB L 121 van 29.4.1989, blz. 4.

⁽²⁾ PB L 163 van 6.7.1993, blz. 7.

⁽³⁾ PB L 54 van 2.3.1999, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB L 72 van 26.3.1971, blz. 2.

De erkenning wordt verleend binnen twee maanden na de maand waarin de aanvraag is ingediend.

In geval van een wijziging van een of meer van de in lid 1 bedoelde gegevens gaat de bevoegde autoriteit, zo nodig na controle ter plaatse, in de maand na die waarin kennis van de verandering is gegeven, over tot bevestiging of aanpassing van de erkenning. Aanpassing van de typen vezels waarvoor de erkenning wordt verleend, kan evenwel eerst met ingang van het volgende verkoopseizoen plaatsvinden.

4. In het kader van de erkenning van een eerste verwerker voor lange vlasvezels en tegelijk voor korte vlasvezels kan de lidstaat, indien hij de omstandigheden voor controle bevredigend acht, op de in dit lid bepaalde voorwaarden toestemming verlenen voor loonschorsing van de korte vlasvezels om het in artikel 2, lid 3, onder b), van Verordening (EG) nr. 1673/2000 bedoelde maximum aan onzuiverheden en scheven in acht te nemen.

In dit geval maakt de eerste verwerker in zijn in lid 1 bedoelde aanvraag om erkenning zijn voornemen om van het bepaalde in dit lid gebruik te maken kenbaar.

De toestemming kan slechts worden verleend voor een enkele schoner van korte vlasvezels per erkende eerste verwerker en per verkoopseizoen.

Voor elk verkoopseizoen legt de erkende eerste verwerker vóór 1 februari aan de bevoegde autoriteit een contract voor loonschorsing over waarin ten minste zijn opgenomen:

- a) de datum waarop het contract is gesloten, en het verkoopseizoen waarop de oogst van het stro waaruit de vezels worden verkregen, betrekking heeft;
- b) het erkenningsnummer van de eerste verwerker en, wat de schoner van korte vlasvezels betreft, naam, firmanaam, adres en locatie van de installaties;
- c) de vermelding dat de schoner van korte vlasvezels zich ertoe verbindt:
 - i) te zullen zorgen voor een gescheiden bewaring, per contract voor loonschorsing, van de voorraden geschoonde en niet-geschoonde korte vlasvezels;
 - ii) een dagelijkse voorraadboekhouding te zullen bijhouden waarin, afzonderlijk voor elk contract voor loonschorsing, aantekening wordt gehouden van de binnengekomen hoeveelheden niet-geschoonde korte vlasvezels en de verkregen hoeveelheden geschoonde korte vlasvezels, alsmede van de respectieve hoeveelheden in voorraad;
 - iii) de door de lidstaat met het oog op de controles voorgeschreven bewijsstukken te zullen bewaren en medewerking te zullen verlenen aan elke controle die in het kader van de toepassing van deze verordening wordt verricht.

De in de vorige alinea, onder c), bedoelde verbintenis van de schoner wordt beschouwd als een verbintenis van de eerste verwerker in het kader van zijn erkenning.

5. De voorraadboekhouding van de erkende eerste verwerkers bevat per dag en voor elk van de categorieën stro en elk van de typen vezels waarvan de voorraden gescheiden worden bewaard, een opgave van:

- a) de hoeveelheden die in de onderneming zijn binnengekomen voor elk van de contracten of verbintenissen als bedoeld in artikel 5 en in voorkomend geval elk van de andere leveranciers;
- b) de verwerkte hoeveelheden stro en de verkregen hoeveelheden vezels;
- c) een schatting van en een verklaring voor de verliezen en de vernietigde hoeveelheden;
- d) de hoeveelheden die de onderneming hebben verlaten, uitgesplitst naar ontvanger;
- e) de stand van de voorraden per opslagrichting.

Voor het stro en de vezels die de onderneming zijn binnengekomen of hebben verlaten en die niet onder een contract of verbintenis als bedoeld in artikel 5 vallen, moet de erkende eerste verwerker voor elke partij beschikken over een leverings- of overnameattest van de betrokken leverancier of ontvanger dan wel over welk ander gelijkwaardig document dan ook dat door de lidstaat wordt aanvaard. De erkende eerste verwerker bewaart voor elk van de betrokken leveranciers en ontvangers informatie die hun naam, firmanaam en adres bevat.

Artikel 4

Verplichtingen van een met een verwerker gelijkgestelde teler

Een met een verwerker gelijkgestelde teler moet:

- a) beschikken over een contract voor loonverwerking dat met een erkende eerste verwerker is gesloten voor lange vlasvezels, korte vlasvezels en/of hennepvezels;
- b) een register bijhouden waarin vanaf het begin van het betrokken verkoopseizoen voor elke betrokken dag worden opgetekend:
 - voor elk contract voor loonverwerking, de verkregen hoeveelheden stro van vezelvlas of -hennep en die welke zijn geleverd,
 - de verkregen hoeveelheden lange vlasvezels, korte vlasvezels en/of hennepvezels,
 - de verkochte of overgedragen hoeveelheden lange vlasvezels, korte vlasvezels en/of hennepvezels, met vermelding van de naam en het adres van de ontvanger;
- c) de door de lidstaat met het oog op de controles voorgeschreven bewijsstukken bewaren; en
- d) zich ertoe verbinden medewerking te zullen verlenen aan elke controle die in het kader van de toepassing van deze steunregeling wordt verricht.

Artikel 5

Contracten

1. Het aankoop-verkoopcontract voor het stro, de verwerkingsverbintenis en het contract voor loonverwerking als bedoeld in artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1673/2000 bevatten ten minste de volgende gegevens:

- a) de datum waarop het contract is gesloten of de verbintenis is aangegaan, en het verkoopseizoen waarop de oogst betrekking heeft;

- b) het erkenningsnummer van de eerste verwerker, het identificatienummer van de landbouwer in het geïntegreerd beheers- en controlesysteem als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 3508/92 en naam en adres van de eerste verwerker en van de landbouwer;
- c) de identificatie van het betrokken perceel of de betrokken percelen landbouwgrond volgens het identificatiesysteem voor de percelen landbouwgrond in het kader van het geïntegreerde beheers- en controlesysteem;
- d) de betrokken oppervlakten met vezelvlas, respectievelijk vezelhennepe.

2. Vóór 1 januari van het betrokken verkoopseizoen kan het aankoop-verkoopcontract voor het stro of het contract voor loonverwerking aan een andere erkende eerste verwerker dan die welke oorspronkelijk het contract heeft gesloten, worden overgedragen door middel van de ondertekende goedkeuring van de landbouwer en van de overdragende en de overnemende erkende eerste verwerker.

Na 1 januari van het betrokken verkoopseizoen kan de in de eerste alinea bedoelde overdracht van de contracten slechts plaatsvinden indien zich uitzonderlijke omstandigheden voordoen die naar behoren worden aangetoond, en nadat de lidstaat er toestemming voor heeft verleend.

Artikel 6

Door de betrokkenen te verstrekken gegevens

1. De erkende eerste verwerkers en de met een verwerker gelijkgestelde telers dienen vóór de door de lidstaat vastgestelde datum en uiterlijk op 20 september na het begin van het betrokken verkoopseizoen het volgende bij de bevoegde autoriteit in:

- de lijst voor dat verkoopseizoen, afzonderlijk voor vlas en voor hennep, van de aankoop-verkoopcontracten, verwerkingsverbindingen en contracten voor loonverwerking als bedoeld in artikel 5, in welke lijst voor elk daarvan het identificatienummer van de landbouwer in het geïntegreerd beheers- en controlesysteem en de desbetreffende percelen zijn vermeld, en
- een aangifte van de totale oppervlakten vlas en de totale oppervlakten hennep waarop de aankoop-verkoopcontracten, de verwerkingsverbindingen en de contracten voor loonverwerking betrekking hebben.

De lidstaat kan evenwel in plaats van de in de eerste alinea, eerste streepje, bedoelde lijst een kopie van elk van de betrokken documenten verlangen.

In het geval dat bepaalde contracten of verwerkingsverbindingen betrekking hebben op oppervlakten in een andere lidstaat dan die waar de eerste verwerker is erkend, worden voor de desbetreffende oppervlakten de in de eerste alinea bedoelde gegevens door de belanghebbende tevens meegedeeld aan de lidstaat waar de oogst heeft plaatsgevonden.

2. Voor de eerste periode van zes maanden van het verkoopseizoen en vervolgens per periode van vier maanden doen de erkende eerste verwerkers en de met een verwerker gelijkgestelde telers vóór het einde van de daaropvolgende maand voor elk van de categorieën waarvan de voorraden gescheiden worden bewaard, aan de bevoegde autoriteit aangifte van:

- a) de geproduceerde hoeveelheden vezels waarvoor de steun wordt aangevraagd;
- b) de geproduceerde hoeveelheden andere vezels;
- c) de gecumuleerde totale hoeveelheid in de onderneming binnengebracht stro;
- d) de stand van de voorraden;
- e) in voorkomend geval, een overeenkomstig lid 1, eerste streepje, opgestelde lijst van de aankoop-verkoopcontracten voor het stro die overeenkomstig artikel 5, lid 2, eerste alinea, zijn overgedragen, met vermelding van de naam van de overnemer en van de overdrager.

Voor elk van de betrokken perioden legt een met een verwerker gelijkgestelde teler samen met de in de vorige alinea bedoelde aangifte het bewijsmateriaal over waaruit blijkt dat de vezels waarvoor de steun wordt aangevraagd, in de handel zijn gebracht. Dit bewijsmateriaal wordt door de lidstaat bepaald en omvat op zijn minst kopieën van de verkoopfacturen voor de vlas- en hennepvezels alsmede een certificaat van de erkende eerste verwerker die het stro heeft verwerkt, waarin de verkregen hoeveelheden en typen vezels worden bevestigd.

In het geval dat de aanvoerverrichtingen, uitslagverrichtingen en verwerkingen voor een verkoopseizoen definitief zijn beëindigd, kunnen de erkende eerste verwerker en de met een verwerker gelijkgestelde teler de in dit lid bedoelde serie aangiften onderbreken na de lidstaat daarvan in kennis te hebben gesteld.

3. Vóór 1 mei volgende op het betrokken verkoopseizoen delen de erkende eerste verwerkers de bevoegde autoriteit de belangrijkste gebruiksdoeleinden mee waarvoor de verkregen vezels en andere producten zijn bestemd.

Artikel 7

Recht op de steun

1. Voor de in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 1673/2000 bedoelde steun voor de verwerking van vlas- en hennepstro komen uitsluitend vlas- of hennepvezels in aanmerking die:

- afkomstig zijn van stro dat valt onder een aankoop-verkoopcontract, een verwerkingsverbinding of een contract voor loonverwerking zoals bedoeld in artikel 5 voor met vezelvlas of -hennep betaalde percelen waarvoor voor het betrokken verkoopseizoen een steunaanvraag „oppervlakten” als bedoeld in artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 3887/92 is ingediend, en

— vóór 1 mei volgende op het einde van het betrokken verkoopseizoen door een erkende eerste verwerker zijn verkregen en, in het geval van een met een verwerker gelijkgestelde teler, vóór de genoemde datum in de handel zijn gebracht.

2. In het geval dat de lidstaat overeenkomstig artikel 2, lid 3, onder b), van Verordening (EG) nr. 1673/2000 besluit de steun toe te kennen voor korte vlasvezels of hennepvezels die maximaal een bepaald percentage onzuiverheden en scheven bevatten dat hoger is dan 7,5 %, wordt de hoeveelheid „Q” waarvoor de steun wordt toegekend berekend volgens de formule

$$Q = P * [(100 - x)/(100 - 7,5)]$$

waarin „P” overeenkomt met de verkregen hoeveelheid in aanmerking komende vezels die een percentage onzuiverheden en scheven bevat dat niet hoger is dan het toegestane percentage „x”.

Artikel 8

Gegarandeerde nationale hoeveelheden

1. Vóór 16 november wordt voor het lopende verkoopseizoen de in artikel 3, lid 2, onder b), van Verordening (EG) nr. 1673/2000 bedoelde verdeling van 5 000 ton korte vlasvezels en hennepvezels in gegarandeerde nationale hoeveelheden uitgevoerd op basis van de volgende gegevens die de betrokken lidstaten vóór 16 oktober aan de Commissie meedelen:

- de oppervlakten die vallen onder een aankoop-verkoopcontract, een verwerkingsverbintenis of een contract voor loonverwerking dat of die overeenkomstig artikel 6 is meegeedeeld, en
- een schatting van de opbrengsten aan stro en vezels van vlas en hennep.

2. Ten behoeve van de vaststelling van de nationale hoeveelheden waarvoor de bedragen aan verwerkingssteun voor een verkoopseizoen kunnen worden toegekend, bepalen de lidstaten vóór 1 januari van het betrokken verkoopseizoen de overdrachten van gegarandeerde nationale hoeveelheden overeenkomstig artikel 3, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1673/2000.

Met het oog op de toepassing van lid 4 kan de lidstaat de overgedragen hoeveelheden evenwel vóór 1 augustus volgende op de bij artikel 7, lid 1, tweede streepje, vastgestelde uiterste datum aanpassen.

3. Met het oog op de toepassing van artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1673/2000 wordt de hoeveelheid lange vlasvezels, korte vlasvezels en hennepvezels waarvoor voor een verkoopseizoen de verwerkingssteun kan worden toegekend aan een erkende eerste verwerker of aan een met een verwerker gelijkgestelde teler, beperkt tot het aantal hectaren van de onder een aankoop-verkoopcontract of verwerkingsverbintenis dan wel een contract voor loonverwerking vallende percelen, vermenigvuldigd met een vast te stellen hoeveelheid per hectare.

De lidstaat stelt vóór 1 januari van het lopende verkoopseizoen voor zijn hele grondgebied en voor elk van de betrokken drie

typen vezels de in de eerste alinea bedoelde hoeveelheid per hectare vast.

4. In het geval dat voor bepaalde erkende eerste verwerkers of bepaalde met een verwerker gelijkgestelde telers de voor de steun in aanmerking komende hoeveelheden vezels kleiner zijn dan de limieten die op grond van lid 3 voor hen gelden, kan de lidstaat, na alle in artikel 6, lid 2, onder a), bedoelde aangiften voor het betrokken verkoopseizoen te hebben ontvangen, de in lid 3 bedoelde hoeveelheden per hectare zo verhogen dat de beschikbare hoeveelheden worden herverdeeld over de overige erkende eerste verwerkers of met een verwerker gelijkgestelde telers wier voor de steun in aanmerking komende hoeveelheden hun eigen limieten overschrijden.

5. De Commissie maakt de overeenkomstig artikel 15 door de lidstaten meegedeelde gegevens over de in lid 2 bedoelde hoeveelheden en de in de leden 3 en 4 bedoelde hoeveelheden per hectare bekend in de C-reeks van het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 9

Steunaanvraag

1. Om de steun voor de verwerking van het stro te ontvangen dient een erkende eerste verwerker bij de bevoegde autoriteit een steunaanvraag in voor de lange vlasvezels, korte vlasvezels en hennepvezels die vóór de bij artikel 7, lid 1, tweede streepje, vastgestelde uiterste datum zullen worden geproduceerd uit stro van het betrokken verkoopseizoen. De aanvraag wordt uiterlijk op de in artikel 6, lid 1, bedoelde datum ingediend.

In het geval dat de verkregen vezels gedeeltelijk afkomstig zullen zijn van stro dat is geproduceerd in een andere lidstaat dan die waar de eerste verwerker is erkend, wordt de steunaanvraag ingediend bij de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar het stro is geoogst, en wordt een kopie ervan toegezonden aan de lidstaat waar de eerste verwerker is erkend.

2. Om de steun voor de verwerking van het stro te ontvangen dient een met een verwerker gelijkgestelde teler bij de bevoegde autoriteit een steunaanvraag in voor de lange vlasvezels, korte vlasvezels en hennepvezels die vóór de bij artikel 7, lid 1, tweede streepje, vastgestelde uiterste datum uit stro van het betrokken verkoopseizoen zullen worden geproduceerd en in de handel zullen worden gebracht. De aanvraag wordt uiterlijk op de in artikel 6, lid 1, bedoelde datum ingediend.

3. De steunaanvraag bevat ten minste de volgende gegevens:

- naam, adres en handtekening van de aanvrager alsmede, naar gelang van het geval, het erkenningsnummer van de eerste verwerker of het identificatienummer van de met een verwerker gelijkgestelde teler in het geïntegreerd beheers- en controlesysteem,
- de vermelding dat voor de hoeveelheden lange vlasvezels, korte vlasvezels en hennepvezels waarvoor de steun wordt aangevraagd, de in artikel 6, lid 2, onder a), bedoelde aangiften zullen worden gedaan.

Voor de toekenning van de steun maken de in artikel 6, lid 2, onder a), bedoelde aangiften een integrerend deel van de steunaanvraag uit.

Artikel 10

Steunvoorschot

1. In het geval dat de in artikel 6, lid 2, onder a), bedoelde aangifte van de geproduceerde vezels vergezeld gaat van een verzoek om een voorschot, wordt het voorschot aan de erkende eerste verwerker uitgekeerd vóór het einde van de maand volgende op die waarin de aangifte is ingediend, voorzover overeenkomstig artikel 9 een steunaanvraag is ingediend. Onverminderd de in artikel 8, lid 3, bedoelde limiet, is het voorschot gelijk aan 80 % van de steun voor de aangegeven hoeveelheden vezels.

2. Het voorschot wordt slechts uitbetaald indien in het kader van de in artikel 13 bedoelde controles geen enkele onregelmatigheid van de aanvrager voor het betrokken verkoopseizoen is geconstateerd en een zekerheid is gesteld die gelijk is aan 110 % van het voorschotbedrag.

De zekerheid wordt vrijgegeven:

- voor 75 % zes maanden na de uitkering van het voorschot en
- volledig tussen de eerste en de tiende dag na die waarop de steun is toegekend.

Evenwel wordt

- in geval van loonschoning van de korte vlasvezels, de desbetreffende zekerheid tussen de eerste en de tiende dag na die waarop de steun is toegekend, vrijgegeven naar gelang van de hoeveelheden waarvoor de lidstaat de verwerkingssteun heeft toegekend;
- in het geval dat onregelmatigheden zijn geconstateerd, het totaalbedrag van de zekerheden die voor de betrokken erkende eerste verwerker voor het betrokken verkoopseizoen beschikbaar zijn, tussen de eerste en de tiende dag na die waarop de steun is toegekend, vrijgegeven naar gelang van de totale hoeveelheden waarvoor de lidstaat de verwerkingssteun heeft toegekend.

3. Artikel 3 en de titels II, III en VI van Verordening (EEG) nr. 2220/85 zijn van toepassing op de in dit artikel bedoelde zekerheden.

Artikel 11

Aanvullende steun

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1673/2000 bedoelde aanvullende steun wordt aan de erkende eerste verwerker die Lange vlasvezels produceert, toegekend voor de oppervlakten die in de in de bijlage bij die verordening genoemde gebieden liggen en vallen onder de overeenkomstig artikel 6, lid 1, meegedeelde aankoop-verkoopcontracten en verbintenissen.

De oppervlakte waarvoor de aanvullende steun wordt toegekend, wordt evenwel beperkt tot een maximum dat gelijk is aan de hoeveelheid lange vlasvezels waarvoor aan de voorwaarden voor het recht op de verwerkingssteun is voldaan en die uit hoofde van het betrokken verkoopseizoen zijn verkregen, gedeeld door een opbrengst van 680 kg lange vlasvezels per hectare.

Artikel 12

Betaling van de steun

1. De verwerkingssteun en, in voorkomend geval, de aanvullende steun worden toegekend nadat alle voorgeschreven controles zijn verricht en voor het betrokken verkoopseizoen de definitieve in aanmerking komende hoeveelheden vezels zijn bepaald.

2. De verwerkingssteun en, in voorkomend geval, de aanvullende steun worden vóór 1 augustus volgende op de bij artikel 7, lid 1, tweede streepje, vastgestelde uiterste datum uitgekeerd door de lidstaat op het grondgebied waarvan het vlas- of hennepstro is geoogst.

Artikel 13

Controles

1. De controles worden zo verricht dat de inachtneming van de voorwaarden voor de toekenning van de steun wordt gewaarborgd, en omvatten met name:

- verificatie van de nakoming van de voorwaarden voor erkenning van de eerste verwerkers en van de verplichtingen van de met een verwerker gelijkgestelde telers,
- vergelijking van de gegevens over de percelen landbouwgrond die in de aankoop-verkoopcontracten, de verwerkingsverbintenissen en de contracten voor loonverwerking zijn vermeld, met die welke uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1251/1999 zijn geconstateerd,
- verificatie van het bewijsmateriaal voor de hoeveelheden waarvoor de erkende eerste verwerkers en de met een verwerker gelijkgestelde telers de steun aanvragen.

De controles die door de bevoegde autoriteiten van een lidstaat bij een erkende eerste verwerker worden verricht, hebben betrekking op de verwerking van al het in de Gemeenschap geproduceerde stro van vezelvlas of -hennep.

2. De verificaties ter plaatse voor de in lid 1 bedoelde controledoelinden worden door de bevoegde autoriteit, met name op basis van een risicoanalyse, zo bepaald dat voor elk verkoopseizoen ten minste 75 % van de erkende eerste verwerkers en 10 % van de met een verwerker gelijkgestelde telers worden gecontroleerd. Het aantal controles ter plaatse in een lidstaat mag echter in geen geval kleiner zijn dan de uitkomst van de deling door 750 van de totale oppervlakte vlas en hennep in hectaren in die lidstaat.

De verificaties ter plaatse betreffen eveneens alle schoners van korte vlasvezels die contracten voor loonschoning met erkende eerste verwerkers hebben gesloten.

3. De controles ter plaatse omvatten met name een onderzoek van:

- de installaties, de voorraden en de verkregen vezels,
- de voorraad- en financiële boekhoudingen,
- het energieverbruik van de verschillende productiemiddelen en de documenten betreffende de ingeschakelde arbeidskrachten, en
- alle voor de controle nuttige handelsdocumenten.

In geval van twijfel betreffende de vraag of de vezels voor de steun in aanmerking komen, en met name betreffende het gehalte aan onzuiverheden van de korte vlasvezels of de hennepvezels, wordt uit de aan twijfel onderhevige partijen een representatief monster genomen en worden de betrokken kenmerken nauwkeurig bepaald. In voorkomend geval bepaalt de lidstaat aan de hand van de situatie welke betrokken hoeveelheden van alle hoeveelheden waarvoor de steun is aangevraagd, niet voor de steun in aanmerking komen.

In het in artikel 3, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1673/2000 bedoelde geval deelt de lidstaat die de controle verricht, de resultaten van die controle onverwijld mee aan de lidstaat die de steun moet uitkeren.

Artikel 14

Sancties

1. Indien bij de controle blijkt dat de in de erkenningsaanvraag aangegane verbintenissen niet worden nageleefd, wordt de erkenning onverwijld ingetrokken en kan aan de eerste verwerker wiens erkenning is ingetrokken, in afwijking van artikel 3, lid 3, niet vóór het tweede verkoopseizoen dat begint na de datum van de controle of van de constatering dat die verbintenissen niet worden nageleefd, een nieuwe erkenning worden verleend.

2. Is opzettelijk of door grove nalatigheid een onjuiste aangifte gedaan of zijn door de eerste verwerker aankoopverkoopcontracten voor het stro gesloten of verwerkingsverbintenissen aangegaan voor een aantal hectaren dat onder normale omstandigheden een beduidend grotere productie zou opleveren dan die welke volgens de in zijn erkenning vermelde technische specificaties kan worden verwerkt, dan wordt de erkende eerste verwerker of de met een verwerker gelijkgestelde teler voor het betrokken verkoopseizoen en voor het daaropvolgende verkoopseizoen uitgesloten van toepassing van de regeling inzake verwerkingssteun en, in voorkomend geval, van de in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1673/2000 bedoelde regeling inzake aanvullende steun.

3. Wanneer voor één van de in artikel 6, lid 2, bedoelde perioden wordt geconstateerd dat de hoeveelheden lange vlasvezels, korte vlasvezels of hennepvezels waarvoor de steun wordt aangevraagd, groter zijn dan de aan de voorwaarden voor het recht op de steun beantwoordende hoeveelheden die daadwerkelijk zijn verkregen, wordt, onverminderd het bepaalde in artikel 8, lid 3, de steun die voor elk type vezels kan worden toegekend, berekend op basis van de hoeveelheden die daadwerkelijk in aanmerking komen voor het betrokken verkoopseizoen, verminderd met tweemaal het geconstateerde verschil.

4. Behoudens overmacht worden bij te late indiening van de in artikel 9 bedoelde steunaanvraag of te late verstrekking of aangifte van de in artikel 6 bedoelde gegevens de aangevraagde steunbedragen waarop de belanghebbende bij tijdige indiening, verstrekking of aangifte recht zou hebben gehad, verlaagd met 1 % per werkdag vertraging. In geval van een vertraging van

meer dan 25 dagen kunnen de steunaanvraag en de in artikel 6, lid 1, bedoelde gegevens niet in behandeling worden genomen.

5. In voorkomend geval wordt de in artikel 11 bedoelde aanvullende steun verlaagd met hetzelfde percentage als de procentuele vermindering van het totaalbedrag van de voor het betrokken verkoopseizoen toegekende verwerkingssteun.

Artikel 15

Mededelingen

1. In de tweede maand volgende op het einde van elk van de in artikel 6, lid 2, eerste alinea, bedoelde perioden delen de lidstaten de Commissie de volgende gegevens mee:

- a) de totale hoeveelheden lange vlasvezels, korte vlasvezels en hennepvezels, in voorkomend geval aangepast overeenkomstig artikel 7, lid 2, waarvoor uit hoofde van de betrokken periode een steunaanvraag is ingediend,
- b) de per maand verkochte hoeveelheden en de corresponderende prijzen die op de belangrijkste markten in het productiestadium konden worden geconstateerd voor de voor de markt meest representatieve kwaliteiten vezels van oorsprong uit de Gemeenschap,
- c) de samenvattende staat van de uit stro van oorsprong uit de Gemeenschap verkregen hoeveelheden lange vlasvezels, korte vlasvezels en hennepvezels die aan het einde van de betrokken periode waren opgeslagen, uitgesplitst naar verkoopseizoenen.

2. Uiterlijk op 31 januari delen de lidstaten de Commissie de volgende gegevens mee voor het lopende verkoopseizoen:

- a) de overdrachten van gegarandeerde nationale hoeveelheden overeenkomstig artikel 3, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1673/2000 en de uit die overdrachten voortvloeiende gegarandeerde nationale hoeveelheden,
- b) een overzicht van de oppervlakten vezelvlas en -hennep waarvoor contracten of verbintenissen als bedoeld in artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1673/2000 zijn gesloten of aangedaan,
- c) de overeenkomstig artikel 8, lid 3, vastgestelde hoeveelheden per hectare,
- d) de geschatte productie van stro en vezels van vlas en hennep,
- e) het aantal erkende verwerkende ondernemingen en de totale verwerkingscapaciteit voor de onderscheiden typen vezels voor het lopende verkoopseizoen,
- f) in voorkomend geval, het aantal loonschoners van korte vlasvezels.

3. Uiterlijk op 30 september van elk jaar delen de lidstaten de Commissie de volgende gegevens mee met betrekking tot het voorlaatste verkoopseizoen:

- a) een overzicht van de totale hoeveelheden lange vlasvezels, korte vlasvezels en hennepvezels waarvoor de steun is aangevraagd en waarvoor respectievelijk:

1. het recht op de in artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1673/2000 bedoelde verwerkingssteun in toegekend,
 2. het recht op de verwerkingssteun niet is erkend, onder vermelding van de hoeveelheden die van de steun zijn uitgesloten wegens overschrijding van de uit artikel 8 voortvloeiende gegarandeerde nationale hoeveelheden,
 3. de in artikel 10 bedoelde zekerheid is verbeurdverklaard;
- b) de door de erkende eerste verwerkers en de met een verwerker gelijkgestelde telers verkregen totale hoeveelheden korte vlasvezels of hennepvezels die niet in aanmerking kwamen wegens een hoger percentage onzuiverheden dan het in artikel 2, lid 3, onder b), van Verordening (EG) nr. 1673/2000 bedoelde maximum;
 - c) een overzicht van het in gebied I, respectievelijk gebied II als omschreven in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 1673/2000 gelegen aantal hectaren waarvoor de in artikel 4 van die verordening bedoelde aanvullende steun is toegekend;
 - d) in voorkomend geval, de gegarandeerde nationale hoeveelheden en de hoeveelheden per hectare die zijn voortgevloeid uit de in artikel 8, lid 2, tweede alinea, en artikel 8, lid 4, bedoelde aanpassingen;
 - e) de aantallen sancties als bedoeld in artikel 14, leden 1 tot en met 3, waartoe is besloten, en de in onderzoek zijnde sancties;
 - f) in voorkomend geval, een verslag over de toepassing van artikel 3, lid 4, en over de betrokken controles en hoeveelheden.
4. Indien de lidstaat overeenkomstig artikel 2, lid 3, onder b), tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1673/2000 besluit de steun toe te kennen voor korte vlasvezels of hennepvezels met een hoger percentage onzuiverheden en scheven dan 7,5 %, stelt hij de Commissie uiterlijk op 31 januari van het lopende verkoopseizoen daarvan in kennis met vermelding van de betrokken traditionele afzet.

In dit geval voegt de lidstaat aan de in lid 1, onder a), bedoelde gegevens de uitsplitsing toe van de niet-aangepaste werkelijke hoeveelheden korte vlasvezels en hennepvezels met een hoger percentage onzuiverheden en scheven dan 7,5 waarvoor de steun is aangevraagd.

Artikel 16

Ontstaansfeit

Voor elk van de in artikel 6, lid 2, bedoelde perioden vindt het ontstaansfeit dat de voor de omrekening van het voorschot en de verwerkingssteun voor de betrokken hoeveelheid te

gebruiken wisselkoers van de euro bepaalt, plaats op de laatste dag van die periode.

Artikel 17

Overgangsmaatregelen

1. De in dit artikel bedoelde overgangsmaatregelen zijn van toepassing voor het verkoopseizoen 2001/2002.
2. De lidstaat kan de eerste verwerkers een erkenning in de zin van artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1673/2000 verlenen voor de vlas- of hennepvezels die kunnen worden geproduceerd onder de voorwaarden om voor de steun in aanmerking te komen, indien:
 - deze eerste verwerkers in het verkoopseizoen 2000/2001 zijn erkend op grond van artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 619/71,
 - in de verkoopseizoenen 1999/2000 en 2000/2001 met betrekking tot hen geen enkele onregelmatigheid is geconstateerd en
 - zij vóór 30 juni 2001 een erkenningsaanvraag hebben ingediend die aan het bepaalde in artikel 3 voldoet.
3. Om van de bij Verordening (EG) nr. 1673/2000 vastgestelde steunregeling gebruik te kunnen maken moeten de erkende eerste verwerkers en de met een verwerker gelijkgestelde telers uiterlijk op 31 juli 2001 aangifte doen van de op 30 juni 2001 in hun bezit zijnde voorraden vlasstro, hennepstro, lange vlasvezels, korte vlasvezels en hennepvezels die afkomstig zijn van de oogsten vóór het verkoopseizoen 2001/2002.

Artikel 18

Intrekking van verordeningen

De Verordeningen (EEG) nr. 1215/71, (EEG) nr. 1523/71, (EEG) nr. 1524/71, (EEG) nr. 1164/89, (EEG) nr. 1784/93 en (EG) nr. 452/1999 worden met ingang van 1 juli 2001 ingetrokken.

Artikel 19

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van het verkoopseizoen 2001/2002.

Verordening (EEG) nr. 1164/89 blijft van toepassing voor de verkoopseizoenen 1998/1999, 1999/2000 en 2000/2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 februari 2001.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 246/2001 VAN DE COMMISSIE

van 5 februari 2001

tot vaststelling van de communautaire producenten- en invoerprijzen voor anjers en rozen met het oog op de toepassing van de invoerregeling voor bepaalde producten van de bloemeteelt van oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië en Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 4088/87 van de Raad van 21 december 1987 tot vaststelling van de voorwaarden voor de toepassing van preferentiële douanerechten bij invoer van bepaalde producten van de bloemeteelt van oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië en Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1300/97 ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 2, onder a),

Overwegende hetgeen volgt:

De communautaire invoer- en producentenprijzen voor eenbloemige anjers (standaard), veelbloemige anjers (tros), grootbloemige rozen en kleinbloemige rozen worden krachtens artikel 2, lid 2, en artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 4088/87 om de twee weken vastgesteld en gelden telkens voor twee weken. Deze prijzen worden, overeenkomstig artikel 1 ter van Verordening (EEG) nr. 700/88 van de Commissie van 17 maart 1988 houdende een aantal uitvoeringsbepalingen van de regeling inzake de invoer in de Gemeenschap van bepaalde producten van de bloemeteelt van oorsprong uit Cyprus,

Israël, Jordanië en Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2062/97 ⁽⁴⁾, voor een periode van twee weken vastgesteld op basis van de gewogen gegevens die de lidstaten meedelen. Deze prijzen moeten onverwijld worden vastgesteld, om te kunnen bepalen welke douanerechten moeten worden toegepast. Het is bijgevolg wenselijk te bepalen dat de onderhavige verordening onmiddellijk in werking treedt,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 1 ter van Verordening (EEG) nr. 700/88 bedoelde communautaire producenten- en invoerprijzen voor eenbloemige anjers (standaard), veelbloemige anjers (tros), grootbloemige rozen en kleinbloemige rozen, voor een periode van twee weken, zijn vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 6 februari 2001.

Zij is van toepassing van 7 tot en met 20 februari 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 februari 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 382 van 31.12.1987, blz. 22.

⁽²⁾ PB L 177 van 5.7.1997, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 72 van 18.3.1988, blz. 16.

⁽⁴⁾ PB L 289 van 22.10.1997, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 5 februari 2001 tot vaststelling van de communautaire producenten- en invoerprijzen voor anjers en rozen met het oog op de toepassing van de invoerregeling voor bepaalde producten van de bloemeteelt van oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië en Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook

(in EUR per 100 stuks)

Periode: 7 tot en met 20 februari 2001

Communautaire producentenprijzen	Eenbloemige anjers (standaard)	Veelbloemige anjers (tros)	Grootbloemige rozen	Kleinbloemige rozen
	11,83	10,93	55,00	20,80
Communautaire invoerprijzen	Eenbloemige anjers (standaard)	Veelbloemige anjers (tros)	Grootbloemige rozen	Kleinbloemige rozen
Israël	10,32	19,64	16,00	17,72
Marokko	16,39	15,64	—	—
Cyprus	—	—	—	—
Jordanië	—	—	—	—
Westelijke Jordaanoever en Gazastrook	—	—	—	—

VERORDENING (EG) Nr. 247/2001 VAN DE COMMISSIE

van 5 februari 2001

tot wederinvoering van het preferentiële douanerecht bij invoer van eenbloemige anjers (standaard) van oorsprong uit Israël

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 4088/87 van de Raad van 21 december 1987 tot vaststelling van de voorwaarden voor de toepassing van preferentiële douanerechten bij invoer van bepaalde producten van de bloemeteelt van oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië, Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1300/97 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 5, lid 2, onder b),

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Verordening (EEG) nr. 4088/87 zijn de voorwaarden vastgesteld voor de toepassing van een preferentieel douanerecht op grootbloemige rozen, kleinbloemige rozen, eenbloemige anjers (standaard) en veelbloemige anjers (tros) binnen de tariefcontingenten die jaarlijks worden geopend voor de invoer van verse snijbloemen in de Gemeenschap.

(2) Bij Verordening (EG) nr. 1981/94 van de Raad ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 563/2000 van de Commissie ⁽⁴⁾, zijn communautaire tariefcontingenten geopend en de wijze van beheer daarvan is vastgesteld voor bepaalde producten van oorsprong uit Algerije, Cyprus, Egypte, Israël, Jordanië, Malta, Marokko, de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook, Tunesië en Turkije, alsmede modaliteiten voor de verlenging of aanpassing van die contingenten.

(3) Bij Verordening (EG) nr. 246/2001 van de Commissie ⁽⁵⁾ zijn de communautaire productie- en invoerprijzen voor anjers en rozen in het kader van de betrokken regeling vastgesteld.

(4) De uitvoeringsbepalingen van de betrokken regeling zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 700/88 van de Commissie ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2062/97 ⁽⁷⁾.

(5) Voor eenbloemige anjers (standaard) van oorsprong uit Israël werd het bij Verordening (EG) nr. 1981/94 ingestelde preferentiële douanerecht geschorst bij Verordening (EG) nr. 124/2001 van de Commissie ⁽⁸⁾.

(6) Uit de waarnemingen die overeenkomstig het bepaalde in de Verordeningen (EEG) nr. 4088/87 en (EEG) nr. 700/88 zijn verricht, moet worden geconcludeerd dat de in artikel 2, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 4088/87 bedoelde voorwaarden vervuld zijn voor een wederinvoering van het preferentiële douanerecht voor eenbloemige anjers (standaard) van oorsprong uit Israël. Het is derhalve nodig het preferentiële douanerecht opnieuw in te voeren.

(7) De Commissie dient, in de periodes tussen de vergaderingen van het Comité van beheer voor levende planten en producten van de bloemeteelt, deze maatregelen zonder het advies van het comité vast te stellen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor de invoer van eenbloemige anjers (standaard) (GN-code ex 0603 10 20) van oorsprong uit Israël wordt het bij Verordening (EG) nr. 1981/94 vastgestelde preferentiële douanerecht opnieuw ingevoerd.

2. Verordening (EG) nr. 124/2001 wordt ingetrokken.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 7 februari 2001.

⁽¹⁾ PB L 382 van 31.12.1987, blz. 22.

⁽²⁾ PB L 177 van 5.7.1997, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 199 van 2.8.1994, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 68 van 16.3.2000, blz. 46.

⁽⁵⁾ Zie bladzijde 28 van dit Publicatieblad.

⁽⁶⁾ PB L 72 van 18.3.1988, blz. 16.

⁽⁷⁾ PB L 289 van 22.10.1997, blz. 1.

⁽⁸⁾ PB L 21 van 23.1.2001, blz. 21.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 februari 2001.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 248/2001 VAN DE COMMISSIE

van 5 februari 2001

tot wederinvoering van het preferentiële douanerecht bij invoer van kleinbloemige rozen van oorsprong uit Israël

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

anjers en rozen in het kader van de betrokken regeling vastgesteld.

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

(4) De uitvoeringsbepalingen van de betrokken regeling zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 700/88 van de Commissie ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2062/97 ⁽⁷⁾.

Gelet op Verordening (EEG) nr. 4088/87 van de Raad van 21 december 1987 tot vaststelling van de voorwaarden voor de toepassing van preferentiële douanerechten bij invoer van bepaalde producten van de bloemeteelt van oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië, Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1300/97 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 5, lid 2, onder b),

(5) Voor kleinbloemige rozen van oorsprong uit Israël werd het bij Verordening (EG) nr. 1981/94 ingestelde preferentiële douanerecht geschorst bij Verordening (EG) nr. 35/2001 van de Commissie ⁽⁸⁾.

(6) Uit de waarnemingen die overeenkomstig het bepaalde in de Verordeningen (EEG) nr. 4088/87 en (EEG) nr. 700/88 zijn verricht, moet geconcludeerd worden dat de in artikel 2, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 4088/87 bedoelde voorwaarden vervuld zijn voor een wederinvoering van het preferentiële douanerecht voor kleinbloemige rozen van oorsprong uit Israël. Derhalve is het nodig het preferentiële douanerecht opnieuw in te voeren,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Verordening (EEG) nr. 4088/87 zijn de voorwaarden vastgesteld voor de toepassing van een preferentieel douanerecht op grootbloemige rozen, kleinbloemige rozen, eenbloemige anjers (standaard) en veelbloemige anjers (tros) binnen de tariefcontingenten die jaarlijks worden geopend voor de invoer van verse snijbloemen in de Gemeenschap.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

(2) Bij Verordening (EG) nr. 1981/94 van de Raad ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 563/2000 van de Commissie ⁽⁴⁾, zijn communautaire tariefcontingenten geopend en is de wijze van beheer daarvan vastgesteld voor bepaalde producten van oorsprong uit Algerije, Cyprus, Egypte, Israël, Jordanië, Malta, Marokko, de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook, Tunesië en Turkije, alsmede modaliteiten voor de verlenging of aanpassing van die contingenten.

1. Voor de invoer van kleinbloemige rozen (GN-code ex 0603 10 10) van oorsprong uit Israël wordt het bij de gewijzigde Verordening (EG) nr. 1981/94 vastgestelde preferentiële douanerecht opnieuw ingevoerd.

2. Verordening (EG) nr. 35/2001 wordt ingetrokken.

Artikel 2

(3) Bij Verordening (EG) nr. 246/2001 van de Commissie ⁽⁵⁾ zijn de communautaire productie- en invoerprijzen voor

Deze verordening treedt in werking op 7 februari 2001.

⁽¹⁾ PB L 382 van 31.12.1987, blz. 22.

⁽²⁾ PB L 177 van 5.7.1997, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 199 van 2.8.1994, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 68 van 16.3.2000, blz. 46.

⁽⁵⁾ Zie bladzijde 28 van dit Publicatieblad.

⁽⁶⁾ PB L 72 van 18.3.1988, blz. 16.

⁽⁷⁾ PB L 289 van 22.10.1997, blz. 1.

⁽⁸⁾ PB L 4 van 9.1.2001, blz. 15.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 februari 2001.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

RICHTLIJN 2001/1/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 22 januari 2001

tot wijziging van Richtlijn 70/220/EEG van de Raad betreffende maatregelen tegen luchtverontreiniging door emissies van motorvoertuigen

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 70/220/EEG van de Raad van 20 maart 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten met betrekking tot maatregelen tegen luchtverontreiniging door emissies van motorvoertuigen ⁽⁴⁾ is een van de bijzondere richtlijnen van de typegoedkeuringsprocedure, welke is vastgesteld krachtens Richtlijn 70/156/EEG van de Raad van 6 februari 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan ⁽⁵⁾.
- (2) Richtlijn 70/220/EEG stelt de specificaties vast voor de bepaling van emissies van de motorvoertuigen die binnen haar toepassingsgebied vallen. In het licht van de in de laatste tijd opgedane ervaring en de zich snel ontwikkelende stand van de techniek op het gebied van diagnostische boordsystemen („on-board diagnostics” — OBD-systemen) is het dienstig deze specificaties dienovereenkomstig aan te passen.
- (3) OBD-systemen zijn minder ver ontwikkeld voor voertuigen met een motor met elektrische ontsteking die permanent of tijdelijk op LPG of aardgas loopt, en kunnen niet voor 2003 voor dergelijke nieuwe voertuigtypen verplicht worden gesteld.
- (4) Richtlijn 70/220/EEG dient dienovereenkomstig te worden gewijzigd,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In bijlage I bij Richtlijn 70/220/EEG wordt punt 8.1. vervangen door:

⁽¹⁾ PB C 365 E van 19.12.2000, blz. 268.

⁽²⁾ PB C 204 van 18.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 17 mei 2000 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 10 oktober 2000 (PB C 329 van 20.11.2000, blz. 1) en besluit van het Europees Parlement van 13 december 2000 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ PB L 76 van 6.4.1970, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/102/EG van de Commissie (PB L 334 van 28.12.1999, blz. 43).

⁽⁵⁾ PB L 42 van 23.2.1970, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 98/91/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 11 van 16.1.1999, blz. 25).

„8.1. Voertuigen met een motor met elektrische ontsteking

8.1.1. *Benzinemotoren*

Met ingang van 1 januari 2000 voor nieuwe typen en 1 januari 2001 voor alle typen moeten voertuigen van categorie M1 — met uitzondering van voertuigen met een maximummassa van meer dan 2 500 kg — en voertuigen van categorie N1, klasse I, zijn voorzien van een diagnostisch boordsysteem („on-board diagnostics” — OBD-systeem) voor emissiebeperking, overeenkomstig bijlage XI.

Met ingang van 1 januari 2001 voor nieuwe typen en 1 januari 2002 voor alle typen moeten voertuigen van categorie N1, klassen II en III, en voertuigen van categorie M1 met een maximummassa van meer dan 2 500 kg zijn voorzien van een OBD-systeem voor emissiebeperking, overeenkomstig bijlage XI.

8.1.2. *Voertuigen op LPG en aardgas*

Met ingang van 1 januari 2003 voor nieuwe typen en 1 januari 2004 voor alle typen moeten voertuigen van categorie M1 — met uitzondering van voertuigen met een maximummassa van meer dan 2 500 kg — en voertuigen van categorie N1, klasse I, die permanent of tijdelijk op LPG of aardgas lopen, zijn voorzien van een OBD-systeem voor emissiebeperking, overeenkomstig bijlage XI.

Met ingang van 1 januari 2006 voor nieuwe typen en 1 januari 2007 voor alle typen moeten voertuigen van categorie N1, klassen II en III, en voertuigen van categorie M1 met een maximummassa van meer dan 2 500 kg, die permanent of tijdelijk op LPG of aardgas lopen, zijn voorzien van een OBD-systeem voor emissiebeperking, overeenkomstig bijlage XI.”.

Artikel 2

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 6 februari 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 22 januari 2001.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

N. FONTAINE

Voor de Raad

De voorzitter

A. LINDH

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT Nr. 1/2001 VAN DE ASSOCIATIERAAD EU-ROEMENIË

van 4 januari 2001

tot verlenging van het bij Besluit nr. 3/97 van de Associatieraad ingestelde systeem voor dubbele controle voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001

(2001/92/EG)

DE ASSOCIATIERAAD,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Contactgroep als bedoeld in artikel 11 van Protocol nr. 2 bij de op 1 februari 1995 in werking getreden Europaovereenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en Roemenië, anderzijds, heeft op 22 september 2000 vergaderd en is overeengekomen aan de krachtens artikel 106 van de Overeenkomst opgerichte Associatieraad aan te bevelen dat het in 1998 bij Besluit nr. 3/97 van de Associatieraad ⁽¹⁾, ingestelde systeem van dubbele controle, bij Besluit nr. 1/2000 van de Associatieraad ⁽²⁾, laatstelijk verlengd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2000, dient te worden verlengd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001.
- (2) De Associatieraad heeft na alle desbetreffende informatie te hebben ontvangen, ingestemd met deze aanbeveling,

BESLUIT:

Artikel 1

Het systeem voor dubbele controle ingesteld bij Besluit nr. 3/97 blijft van toepassing voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001. In de preambule en artikel 1, leden 1 en 3 van het besluit worden de verwijzingen naar de periode van 1 januari tot en met 31 december 2000 vervangen door verwijzingen naar de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt aangenomen.

Het is van toepassing vanaf 1 januari 2001.

Gedaan te Brussel, 4 januari 2001.

Voor de Associatieraad

De voorzitter

A. LINDH

⁽¹⁾ PB L 13 van 19.1.1998, blz. 57.

⁽²⁾ PB L 67 van 15.3.2000, blz. 35.

BESLUIT Nr. 1/2001 VAN DE ASSOCIATIERAAD EU-TSJECHISCHE REPUBLIEK
van 5 januari 2001
tot verlenging van het bij Besluit nr. 3/97 van de Associatieraad ingestelde systeem voor dubbele
controle voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001

(2001/93/EG)

DE ASSOCIATIERAAD,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Contactgroep als bedoeld in artikel 10 van Protocol nr. 2 bij de op 1 februari 1995 in werking getreden Europaovereenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Tsjechische Republiek, anderzijds, heeft op 13 september 2000 vergaderd en is overeengekomen aan de krachtens artikel 104 van de Overeenkomst opgerichte Associatieraad aan te bevelen dat het in 1998 bij Besluit nr. 3/97 van de Associatieraad ⁽¹⁾ ingestelde systeem voor dubbele controle, bij Besluit nr. 1/2000 van de Associatieraad ⁽²⁾, laatstelijk verlengd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2000, dient te worden verlengd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001.
- (2) De Associatieraad heeft, na alle desbetreffende informatie te hebben ontvangen, ingestemd met deze aanbeveling,

BESLUIT:

Artikel 1

Het systeem voor dubbele controle, ingesteld bij Besluit nr. 3/97 blijft van toepassing voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001. In de preambule en artikel 1, leden 1 en 3 van het besluit worden de verwijzingen naar de periode van 1 januari tot en met 31 december 2000 vervangen door verwijzingen naar de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt aangenomen.

Het is van toepassing vanaf 1 januari 2001.

Gedaan te Brussel, 5 januari 2001.

Voor de Associatieraad

De voorzitter

A. LINDH

⁽¹⁾ PB L 13 van 19.1.1998, blz. 57.

⁽²⁾ PB L 69 van 17.3.2000, blz. 53.

BESLUIT Nr. 1/2001 VAN DE ASSOCIATIERAAD EU-SLOWAKIJE
van 18 januari 2001
tot verlenging van het bij Besluit nr. 3/97 van de Associatieraad ingestelde systeem voor dubbele
controle voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001

(2001/94/EG)

DE ASSOCIATIERAAD,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Contactgroep als bedoeld in artikel 10 van Protocol nr. 2 bij de op 1 februari 1995 in werking getreden Europaovereenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Slowaakse Republiek, anderzijds, heeft op 22 september 2000 vergaderd en is overeengekomen aan de krachtens artikel 104 van de Overeenkomst opgerichte Associatieraad aan te bevelen dat het in 1998 bij Besluit nr. 3/97 van de Associatieraad ⁽¹⁾ ingestelde systeem voor dubbele controle, Besluit nr. 1/2000 van de Associatieraad ⁽²⁾, laatstelijk verlengd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2000, dient te worden verlengd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001.
- (2) De Associatieraad heeft, na alle desbetreffende informatie te hebben ontvangen, ingestemd met deze aanbeveling,

BESLUIT :

Artikel 1

Het systeem voor dubbele controle, ingesteld bij Besluit nr. 3/97 blijft van toepassing voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001. In de preambule en artikel 1, leden 1 en 3 van het besluit worden de verwijzingen naar de periode van 1 januari tot en met 31 december 2000 vervangen door verwijzingen naar de periode van 1 januari tot en met 31 december 2001

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt aangenomen.

Het is van toepassing vanaf 1 januari 2001.

Gedaan te Brussel, 18 januari 2001.

Voor de Associatieraad

De voorzitter

A. LINDH

⁽¹⁾ PB L 13 van 19.1.1998, blz. 57.

⁽²⁾ PB L 67 van 15.3.2000, blz. 36.

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 20 september 2000

inzake de steunmaatregelen die Italië voornemens is uit te voeren krachtens artikel 14 van de wet van de regio Sardinië van 4 februari 1998 „Voorschriften voor de bespoediging van de besteding van de financiële middelen van het EOGFL-Oriëntatie en urgentiemaatregelen voor de landbouw”

(kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 2753)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(2001/95/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Na de belanghebbenden te hebben verzocht om overeenkomstig bovengenoemd artikel hun opmerkingen in te dienen en gezien de ontvangen opmerkingen ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

I

Procedure

- (1) Bij schrijven van 18 maart 1998 heeft Italië de Commissie in kennis gesteld van de steunmaatregelen die het voornemens was te treffen ingevolge de wet van 4 februari 1998 van de regio Sardinië (hierna genoemd „de regionale wet”) „Voorschriften voor bespoediging van de besteding van de financiële middelen van het EOGFL-Oriëntatie en urgentiemaatregelen voor de landbouw”. Bij brieven van 11 augustus 1998, 9 december 1998 en 4 maart 1999 heeft Italië nadere informatie aan de Commissie verstrekt.
- (2) Bij brief SG (99) D/3464 van 17 mei 1999 heeft de Commissie Italië op de hoogte gesteld van haar besluit de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden tegen de steunmaatregelen waarvan sprake in artikel 14 van de regionale wet. In dezelfde brief heeft de Commissie meegedeeld dat zij kennis heeft genomen van de toezegging van de Italiaanse autoriteiten dat de artikelen 10, 11, 12, 13, 15, 17, 19 en 21 van de regionale wet geschrapt zullen worden en heeft zij Italië meegedeeld geen bezwaar te hebben tegen de maatregelen vermeld in de artikelen 6, 16, 18, 20, 22 en 23.
- (3) Het besluit van de Commissie om de procedure in te leiden is bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽²⁾. De Commissie heeft alle belanghebbenden verzocht hun opmerkingen ten aanzien van de voornoemde steun in te dienen.
- (4) De Commissie heeft geen opmerkingen van belanghebbende derden ontvangen. Italië heeft opmerkingen ingediend bij brief van 22 juni 1999.

⁽¹⁾ PB C 220 van 31.7.1999, blz. 4.

⁽²⁾ Zie voetnoot 1.

II

Beschrijving van de steunregeling

- (5) Ingevolge artikel 14 is de regionale overheid bevoegd om, tot maximaal 100 % van het schadebedrag, rechtstreekse steun te verlenen als compensatie voor de verliezen die in voorgaande jaren zijn geleden als gevolg van ongunstige weersomstandigheden, dierziekten of plantenziekten. De wet bepaalt uitdrukkelijk dat deze steun ook mag worden uitgekeerd als aanvulling op steun die eerder in verband met deze feiten is verleend. Als er onvoldoende financiële middelen beschikbaar zijn, wordt prioriteit gegeven aan bedrijven die consolidatieleningen — dat wil zeggen leningen om vervallen termijnen en achterstallige rente, die vanwege productieverliezen door calamiteiten niet zijn betaald — hebben afgesloten of op het punt staan af te sluiten.
- (6) In de brieven van de Italiaanse autoriteiten wordt toegelicht dat de maatregel ten doel heeft de schade te vergoeden die veroorzaakt is bij 24 gevallen van meteorologische catastrofes die zich sinds 1988 op Sardinië hebben voorgedaan en die zijn opgesomd in onderstaande tabel, alsmede de schade veroorzaakt door dierziekten in de periode tussen 1990 en 1997. Ten aanzien van alle geleden verliezen wordt door de Italiaanse autoriteiten benadrukt dat de aanvragen voor schadevergoeding voldoen aan de voorwaarden die normaliter door de Commissie voor dit soort steun worden toegepast en dat deze aanvragen destijds vergezeld van de vereiste documentatie zijn ingediend, maar dat het niet mogelijk was de steun uit te keren vanwege begrotingstekorten.

Natuurrampen	Jurdische grondslag Wet nr. 590, 15.10.1981; Wet nr. 185, 14.2.1992; Wet nr. 198, 13.5.1985; Regionale wet nr. 11, 20.3.1989 (Steunmaatregel nr. 91/89 goedgekeurd door de Commissie) Regionale wet nr. 12, 10.6.1974; Regionale wet nr. 28, 10.4.1978
1. Droogte — 1988/1989 (Sardinië)	D.A. 2820/89
2. Droogte — 1989/1990 (Sardinië)	D.A. 48/91 — 378/91
3. Regen met overstromingen — november 1989 (Cagliari)	D.A. 1658/90
4. Storm — februari 1990 (Cagliari)	D.A. 1682/91
5. Storm — maart 1990 (Nuoro)	D.A. 1659/90
6. Hagel — augustus 1990 (Cagliari)	D.A. 78/SI/91
7. Regen met overstroming — oktober 1990 (Cagliari)	D.A. 81/SI/91
8. Hagel — oktober 1990 (Cagliari)	D.A. 49/SI/91
9. Aanhoudende regen — december 1990 (Sassari)	D.A. 82/SI/91
10. Wind — april 1991 (Oristano)	D.A. 115/SI/92
11. Vorst — april 1991 (Cagliari)	D.A. 116/SI/92
12. Hagel — april en mei 1991 (Cagliari)	D.A. 114/SI/92
13. Regen met overstromingen — november 1991 (Sassari)	D.A. 19/SI/93
14. Storm — december 1991 (Oristano)	D.A. 18/SI/93
15. Storm — december 1991 (Sassari)	D.A. 20/SI/93
16. Vorst — december 1991/januari 1992 (Cagliari)	D.A. 17/SI/93
17. Mistral — februari/maart 1993 (Sassari)	D.A. 161/SI/93
18. Storm — maart 1993 (Cagliari)	D.A. 160/SI/93

Natuurrampen	Jurdische grondslag Wet nr. 590, 15.10.1981; Wet nr. 185, 14.2.1992; Wet nr. 198, 13.5.1985; Regionale wet nr. 11, 20.3.1989 (Steunmaatregel nr. 91/89 goedgekeurd door de Commissie) Regionale wet nr. 12, 10.6.1974; Regionale wet nr. 28, 10.4.1978
19. Hagel — maart 1993 (Cagliari)	D.A. 165/SI/93
20. Regen met overstromingen — oktober/november 1993 (Cagliari — Nuoro)	D.A. 128/SI/94
21. Droogte — 1994/1995 (Sardinië)	D.A. 18/SI/96
22. Storm — april 1994 (Sassari)	D.A. 191/SI/94
23. Storm — mei 1995 (Sassari — Nuoro)	D.A. 237/SI/95
24. Hagel — juni 1996 (Cagliari)	D.A. 306/SI/96

- (7) Hoewel noch in artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag, noch in de normaal door de Commissie gevolgde praxis terzake van steun voor compensatie van met natuurrampen gelijk te stellen ongunstige weersomstandigheden precieze tijdslimieten zijn vastgesteld voor het betalen van de steun, is de Commissie er in haar besluit tot inleiding van de procedure van uitgegaan dat de genoemde bepalingen impliceren dat de steun binnen een redelijke termijn na de betrokken gebeurtenis moet worden uitgekeerd. Als de steun wordt uitgekeerd een aantal jaren nadat de betrokken gebeurtenis heeft plaatsgevonden (in het onderhavige geval tot tien jaar), brengt dat, naar het oordeel van de Commissie, een concreet risico mee voor vervalsing van de concurrentievoorwaarden. In die gevallen waarin de betrokken producenten erin zijn geslaagd de verliezen van het schadefeit op te vangen, heeft een schadevergoeding na zoveel jaren dezelfde economische gevolgen als steun voor de bedrijfsvoering. In die gevallen daarentegen waarin de door het schadefeit geleden verliezen niet konden worden opgevangen en de financiële problemen voortduren, moet er naar het oordeel van de Commissie voor worden gewaakt dat de steunregeling niet leidt tot ontduiking van de strenge voorwaarden die zijn vastgesteld in de communautaire richtsnoeren voor reddings- en herstructureeringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden⁽³⁾. In dit verband heeft de Commissie geconstateerd dat indien, in het onderhavige geval, de beschikbare financiële middelen niet toereikend zijn om alle schade te vergoeden, de prioriteit niet wordt gegeven aan de meest getroffen bedrijven, maar aan de bedrijven die leningen moeten afbetalen. Volgens de Commissie kan men zich bij een dergelijke bepaling op zijn minst afvragen of de voorgestelde maatregel in wezen niet bedoeld is om producenten te steunen die in financiële moeilijkheden verkeren.
- (8) Bovendien staat de Commissie rechtstreekse steun ter vergoeding van de schade die veehouders ten gevolge van dierziekten hebben geleden, normaliter slechts toe als aan bepaalde voorwaarden is voldaan. Daarbij gaat het met name om het bestaan van communautaire of nationale bepalingen op grond waarvan de bevoegde instanties passende maatregelen ter bestrijding van de ziekte in kwestie kunnen nemen of maatregelen tot uitroeiing van de ziekte, in het bijzonder verplichte maatregelen die recht geven op schadevergoeding, of, in een eerste fase, een controle- en alarmsysteem kunnen invoeren. Dit brengt mee dat alleen steunmaatregelen kunnen worden genomen voor besmettelijke ziekten die algemeen consequenties hebben en niet voor gevallen waarvoor de landbouwers redelijkerwijs individueel hun verantwoordelijkheid moeten nemen. In haar besluit om de procedure in te leiden, heeft de Commissie gesteld dat de Italiaanse autoriteiten niet de informatie hebben verstrekt die nodig is om te kunnen toetsen of de bedoelde voorwaarden nageleefd zijn.
- (9) De Commissie heeft besloten geen bezwaar te maken tegen de toepassing van artikel 14 op grond waarvan verliezen worden gecompenseerd die door de producenten van consumptietomaten in de jaren 1994/1995, 1995/1996 en 1996/1997 zijn geleden ten gevolge van het „Tomato yellow leaf-curl virus”, aangezien voor deze steun een uitzondering kan worden gemaakt op grond van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag. Gezien het brede toepassingsgebied van artikel 14 van de regionale wet heeft de Commissie er echter nadrukkelijk op gewezen dat eventuele andere steunmaatregelen voor compensatie van verliezen als gevolg van plantenziekten afzonderlijk moeten worden aangemeld overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het Verdrag.

⁽³⁾ PB C 288 van 9.10.1999, blz. 2.

III

Commentaar van Italië

- (10) De Italiaanse autoriteiten hebben bij brief van 22 juni hun opmerkingen ingediend en deze later aangevuld in een brief van 15 juni 2000.
- (11) In de brief van 22 juni 1999 nemen de Italiaanse autoriteiten met voldoening kennis van het besluit van de Commissie om geen bezwaar te maken tegen de steun voor schade door plantenziekten en delen zij mee het voorstel inzake de steun voor schade ten gevolge van dierziekten in te trekken. Ten aanzien van de vergoeding van schade in verband met ongunstige weersomstandigheden hebben de Italiaanse autoriteiten de volgende opmerkingen geformuleerd.
- (12) De voorgestelde bijdrage is een aanvulling op de steun die eerder voor schadefeiten werd verleend en is niet groter dan de werkelijk door de landbouwers geleden financiële schade. De steunmaatregelen zijn in overeenstemming met de regels die zijn vastgesteld door de Commissie ⁽⁴⁾ en die voorzien in uitkering van maximaal 100 % van de geleden schade. De steunregeling is bovendien ook in overeenstemming met artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag die, behoudens een impliciete beperking ten aanzien van de omvang van de schade, geen beperkingen van welke aard dan ook inhoudt. Aangezien dit een Verdragsbepaling is, zij erop gewezen dat deze dezelfde waarde heeft als een grondwetsbepaling in het nationale rechtsstelsel en derhalve, in de hiërarchie van de bronnen van het recht, een hogere waarde. Volgens de regio Sardinië vloeit hieruit voort dat de communautaire wetgeving een lidstaat niet mag belemmeren te handelen in de geest van artikel 87, lid 2, onder b), aangezien de steunregeling die bedoeld is om maximaal 100 % van schade door natuurrampen en uitzonderlijke gebeurtenissen te vergoeden, verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt.
- (13) Noch artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag, noch de tot nu toe gevolgde praktijk van de Commissie omvatten uiterste termijnen voor de betaling van steun ter vergoeding van schade veroorzaakt door uitzonderlijke weersomstandigheden. De Italiaanse autoriteiten zijn van mening dat een dergelijke beperking in elk geval vooraf moet worden vastgesteld, zodat voor alle lidstaten eenzelfde regel geldt en voor allen rechtszekerheid bestaat. Bovendien is het door de Commissie voorgestelde begrip „redelijke termijn” subjectief: het creëert derhalve geen situaties met juridische zekerheid, werkt ongelijke behandeling in de hand en houdt een concreet risico in dat de lidstaten uiteenlopend reageren. Dit blijkt al uit het feit dat de Commissie in dezelfde brief in het gedeelte terzake van de „schadevergoeding voor plantenziekten” verklaart dat zij de tijd die is verstreken tussen het ontstaan van de schade en de betaling van de schade „niet onredelijk” acht. De schade is ontstaan in de jaren 1994/1995, 1995/1996 en 1996/1997. De Commissie heeft derhalve een maatregel „redelijk” geacht voor schadeveroorzakende gebeurtenissen die zich al hebben voorgedaan in 1994. Uiteraard zijn de Italiaanse autoriteiten het eens met het standpunt van de Commissie inzake de vergoeding van de schade veroorzaakt door het „Tomato yellow leaf-curl virus”. De regio Sardinië had echter, logischerwijze en tevens uit het oogpunt van gelijke behandeling, verwacht dat de aanvullende steun voor de calamiteiten vanaf 1994 goedgekeurd zou worden.
- (14) De Italiaanse autoriteiten merken tevens op dat artikel 15 van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag ⁽⁵⁾ bepaalt dat de Commissie onwettige steun slechts kan terugvorderen tot maximaal tien jaar, anders gezegd haar recht terzake verjaart na tien jaar. Als men dus van mening is dat landbouwbedrijven met terugwerkende kracht van tien jaar de consequenties moeten ondergaan van onwettige steunverlening, is het niet duidelijk waarom zij niet voor eenzelfde periode de positieve effecten mogen genieten van steunregelingen die verenigbaar zijn met het Verdrag. De regionale overheid is derhalve van mening dat, op grond van de overwegingen van de Commissie zelf, een periode voor compensatie met terugwerkende kracht van tien jaar redelijk moet worden geacht en dat in elk geval niet kan worden ontkend dat een compensatieperiode lopend vanaf 1994 redelijk is.
- (15) Ten aanzien van de bezorgdheid van de Commissie over de effecten van steun die een groot aantal jaren na het schadefeit wordt uitgedeerd, zijn de Italiaanse autoriteiten van mening dat de door de Commissie aangevoerde argumenten uitkering van steun in verband met natuurrampen vrijwel onmogelijk zouden maken en artikel 87, lid 2, onder b), volledig zouden ontkrachten. Het betrokken dilemma bestaat immers al vanaf het landbouwjaar volgende op het jaar waarin de gebeurtenis heeft plaatsgevonden, dat wil zeggen wanneer moet worden bepaald of de verliezen zijn opgevangen of

⁽⁴⁾ Werkdocument bestemd voor de werkgroep „Mededingingsvoorwaarden in de landbouw” over de kaderregeling voor nationale steunregelingen in geval van schade bij de teelt van landbouwproducten of aan productiemiddelen voor de landbouw (doc. VI/5934/86 Rev. 2).

⁽⁵⁾ Nu artikel 88 (PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1).

niet. In geen van de twee gevallen zou dan echter steun voor natuurrampen kunnen worden geboden, aangezien het of steun voor de bedrijfsvoering of steun voor bedrijven in moeilijkheden zou zijn. Wat de praktische toepassing betreft, wijzen de Italiaanse autoriteiten er bovendien op dat aanvaarding van de stelling van de Commissie de uitvoering van artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag in ernstige mate zou belemmeren en zou leiden tot een onhoudbare bureaucratisering van de maatregel. Tenzij de steun al wordt uitgekeerd in het landbouwjaraar van het schadefeit, zou het immers steeds nodig zijn diepgaand onderzoek te verrichten, teneinde te verifiëren of de verliezen zijn opgevangen of niet.

- (16) De Italiaanse autoriteiten merken tevens op dat de steun in verband met ongunstige weersomstandigheden doorgaans geruime tijd na het schadefeit wordt uitgekeerd. Immers, onmiddellijk na dat feit, dat zich overigens over enige tijd kan uitstrekken, schatten de landbouwtechnici van de „Ente Regionale di assistenza” (regionale steunorganisatie, Ersat) het schadepercentage in het getroffen geografische gebied en bepalen zij het percentage van de verliezen die de producenten hebben geleden ten opzichte van de bruto verkoopbare productie, die wordt berekend op grond van het normale productieniveau in de laatste drie jaar. De technische medewerkers maken vervolgens een rapport op dat ter beoordeling naar het Assessoraat voor de Landbouw wordt verzonden. Wanneer men vindt dat er sprake is van de door de wet vastgestelde omstandigheden op grond waarvan het schadefeit als uitzonderlijk mag worden aangemerkt, verzoekt het Assessoraat het bestuur van de regio om uiterlijk 60 dagen na de gebeurtenis een besluit te nemen waarin ook de steunmaatregelen worden opgenomen. Het besluit wordt vervolgens aan het ministerie van Landbouw gezonden dat, indien het voorstel aanvaardbaar wordt geacht, een speciale beschikking uitvaardigt die in de „Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana” (het Italiaanse staatsblad) moet worden bekendgemaakt. Het Assessoraat voor de Landbouw vaardigt vervolgens een ander besluit uit waarin de groep begunstigden wordt gedefinieerd, het type steunverlening wordt bepaald en de termijn voor de indiening van de aanvragen wordt vermeld, die doorgaans wordt vastgesteld op 60 dagen na de datum van de bekendmaking van het besluit in het „Bolletino ufficiale della Regione” (Officiële bulletin van de regio). Na het verstrijken van de termijnen voor de indiening van de aanvragen, worden alle aanvragen individueel beoordeeld, teneinde te bepalen of is voldaan aan de subjectieve en objectieve voorwaarden voor de toekenning van de steun en om de omvang daarvan vast te stellen. De afdelingen die zich bezig houden met de afwikkeling van de aanvragen, hebben weinig personeel en zijn vaak ook belast met andere landbouwmaatregelen. Wanneer het aantal aanvragen hoog is (voor grootschalige natuurrampen kan het aantal tot vele duizenden oplopen), kunnen de afdelingen jarenlang bezig zijn met het bepalen van de totale omvang daarvan. Bovendien komt het vaak voor dat natuurrampen elkaar overlappen, dat er vertragingen optreden in de beschikbaarstelling van de kredieten of de toekenning van overheidsmiddelen en dat de bijgevoegde documentatie niet compleet is. De uitkering van de steun kan derhalve jaren in beslag nemen.
- (17) De Italiaanse autoriteiten concluderen dat, afgezien van mogelijke twijfels of sprake is van steun voor de bedrijfsvoering en steun aan ondernemingen in moeilijkheden, het in het onderhavige geval zonder meer een feit is dat de ondernemingen schade hebben geleden en dat deze schade nooit volledig is vergoed.
- (18) Volgens de Italiaanse autoriteiten moet het door de Commissie gevreesde risico van concurrentievervalsing worden beoordeeld in het licht van het hierboven genoemde feit. Na een schadefeit bevinden de niet-getroffen bedrijven zich objectief gezien in een gunstiger situatie en verbetert hun concurrentiepositie. Aan deze onvrijwillige concurrentievervalsing wordt een einde gemaakt als en wanneer de geleden schade volledig wordt vergoed. Wanneer de schade niet onmiddellijk wordt vergoed, is de concurrentiepositie van de niet-getroffen bedrijven gedurende de gehele betrokken periode beter dan in de uitgangssituatie. Wanneer de schade gedeeltelijk wordt vergoed, behouden de niet-getroffen bedrijven hun voordeel, zij het slechts gedeeltelijk. Volgens de Italiaanse autoriteiten kan een late uitkering van steun, zelfs als dat jaren na het schadefeit gebeurt, niet anders worden gezien dan als een vertraagd herstel van het evenwicht van de uitgangssituatie die wijzigingen heeft ondergaan. Als de mededingingsvoorwaarden in genoemde periode gewijzigd zijn, is dit uitsluitend ten nadele van de door de natuurramp getroffen bedrijven geweest. Als de schadevergoeding die wordt voorgesteld in de wet waarover het hier gaat, wordt afgewezen komt dat neer op consolidatie van onrechtmatig verkregen voordelen. Er kan zeker een tijdslimiet worden vastgesteld; zoals eerder is opgemerkt, achten de Italiaanse autoriteiten een periode van tien jaar redelijk.
- (19) De Italiaanse autoriteiten stellen bovendien dat de schadevergoeding als bedoeld in artikel 87, lid 2, onder b), gezien de aard daarvan, volstrekt losstaat van de economische en financiële situatie van de agrarische ondernemers. Het betreft namelijk een schadevergoeding waarop alleen recht ontstaat vanwege het schadefeit. Datzelfde criterium moet dus ook gelden voor aanvullende steun, zoals die waarvan sprake in het wetsvoorstel. Volgens de Italiaanse autoriteiten wordt met dit argument ook

geantwoord op de opmerkingen van de Commissie over de prioriteit voor ondernemers die consolidatieleningen tegen een normale rente zijn aangegaan op het moment dat de kredieten niet toereikend waren. Het probleem is tweeledig: vanuit operationeel standpunt beschouwd bestaat er geen twijfel dat, aangezien het om duizenden aanvragen kan gaan, sommige het eerst worden behandeld en sommige pas jaren later, afhankelijk van de werkdruk van het personeel, de tijd die nodig is voor het onderzoek van de aanvragen en de volledigheid van het verstrekte bewijsmateriaal. Wat de noodzakelijke financiële middelen betreft, zij erop gewezen dat de kredieten van de regionale overheid voor de steunregeling op het betrokken tijdstip niet bekend zijn. Gezien de situatie van de overheidsfinanciën, is het evenwel te verwachten dat de beschikbaarstelling van kredieten over meerdere perioden wordt gespreid. Het is niet moeilijk te begrijpen dat wanneer er deelkredieten voor de steunmaatregel beschikbaar worden gesteld, de uitkering van de steun wordt stopgezet op het moment dat het eerste deelkrediet opgebruikt is.

- (20) De Italiaanse autoriteiten wijzen er tevens op dat de betrokken nationale wet hoe dan ook een grote groep ondernemingen uitsluit van een schadevergoeding wegens buitengewoon slechte weersomstandigheden. Immers de drempel voor zo'n vergoeding is in Italië vastgesteld op een schade van 35 % van de verkoopbare bruto jaarproductie, anders gezegd van de normale productie. Aan deze voorwaarde moet in de eerste plaats gemiddeld zijn voldaan voor het betrokken geografische gebied: dit betekent dat er bedrijven kunnen zijn die aanzienlijke schade hebben geleden, maar niet voor schadevergoeding in aanmerking komen, omdat de schade in het gebied gemiddeld lager is dan 35 %. In de tweede plaats kan het voorkomen dat bedrijven, hoewel ze in het betrokken gebied gevestigd zijn, schade aan sommige gewassen hebben, zonder dat het verlies echter 35 % van de normale bedrijfsproductie bedraagt omdat op het bedrijf meerdere gewassen worden geteeld. Op de derde plaats zijn de uitkeringen altijd gedeeltelijke uitkeringen, zowel in het geval van schade aan productiemiddelen (de hoogte van de uitkering is dan 50 % of 100 %) als in het geval van schade aan de productie waarin ze in de meeste gevallen niet hoger zijn dan het geringe bedrag van 3 miljoen ITL. Derhalve blijft een deel van de schade, soms heel aanzienlijk, ten laste van de bedrijven.
- (21) Gezien het voorgaande is besloten prioriteit te geven aan ondernemers die met leningen tegen normale rente deelnemen aan maatregelen voor consolidatie van hun bedrijf. Dit is een reactie op het feit dat Sardinië herhaaldelijk wordt getroffen door ongunstige weersomstandigheden en natuurrampen. Men is ervan uitgegaan dat een van de mogelijke oplossingen voor bedrijven die herhaaldelijk getroffen worden door natuurrampen en te maken hebben met late en gedeeltelijke schade-loosstellingen, bestaat in het gebruik van financiering op middellange termijn waarbij de jaarrekening van de bedrijven wordt verbeterd via met het Verdrag verenigbare lasten. Dat buitengewoon ongunstige weersomstandigheden niet een excuus voor de steunverlening zijn, bewijst de eeuwenlange geschiedenis van Sardinië waarin droogteperiodes met de duur van een seizoen of zelfs van een heel jaar periodiek voorkomen, met de daarmee samenhangende armoede. Bovendien heeft Sardinië, afgezien nog van lokale natuurrampen, ten gevolge van de geringe regenval of in elk geval door het onregelmatige karakter daarvan, al jarenlang een achterstandspositie ten opzichte van andere regio's van het Italiaanse schiereiland en Noord- en Midden-Europa. Consolidatiemaatregelen moeten derhalve worden gezien als een bewijs van de moeilijkheden die het gevolg zijn van herhaaldelijk voorkomende ongunstige weersomstandigheden. De Italiaanse autoriteiten concluderen daarom dat de kwestie van de prioriteit niet van betekenis is voor deze zaak. Er zijn twee mogelijkheden: ofwel de voorgestelde maatregel is verenigbaar met het Verdrag en dan valt niet te begrijpen waarom er geen prioriteiten zouden mogen zijn, of de maatregel is niet verenigbaar met het Verdrag en in dat geval zijn prioriteiten uitgesloten.
- (22) De Italiaanse autoriteiten lichten tevens toe waarom het niet mogelijk was ten minste een deel van de verschuldigde aanvulling in de jaren direct na het schadefeit te betalen. Zij wijzen er in de eerste plaats op dat de wetsbepalingen inzake natuurrampen van de vigerende Italiaanse wetgeving veel strenger zijn dan die van de communautaire wetgeving, zowel wat betreft de drempels voor het recht op een uitkering als de maximumuitkering voor gewasschade, die in het merendeel van de gevallen niet hoger is dan 3 miljoen ITL en wordt verhoogd tot 10 miljoen ITL wanneer het beschermde teelten betreft. De schade aan productiemiddelen wordt naar gelang van het geval vergoed met een bijdrage van 50 % of 80 % van de toegestane uitgaven voor herstel van de verloren gegane productiemiddelen. Deze grenzen zijn bij de droogte van 1994/1995 in Sardinië krachtens een speciale regionale wet verhoogd, maar uitsluitend voor bepaalde gewassen. De huidige wettelijke beperkingen moeten dus worden afgeschaft en dit kan uitsluitend gebeuren door middel van een wettelijke maatregel; dat is precies de steunmaatregel die is voorgesteld in artikel 14. Als de Commissie dit artikel niet goedkeurt, zullen, zoals in het verleden, de reeds toegewezen vergoedingen, niet uitgekeerd kunnen worden.

- (23) Op de tweede plaats moet rekening worden gehouden met het feit dat de kredieten van de centrale overheid en van de regio's nooit toereikend zijn geweest voor de landbouwbedrijven in het algemeen en met name niet voor de kleine bedrijven, d.w.z. die welke recht zouden hebben gehad op de volle 3 miljoen ITL. Derhalve is men bij de uitkering voor schade aan gewassen niet uitgegaan van percentages van de verschuldigde vergoeding, maar van parameters die niettemin een deel van de geleden schade aangeven. Het is derhalve duidelijk, dat het niet mogelijk is om voor elk van de 24 maatregelen waarvoor de aanvullende vergoeding wordt voorgesteld, het reeds betaalde percentage van de verschuldigde vergoeding aan te geven.
- (24) Concluderend verzoeken de Italiaanse autoriteiten de Commissie dus de aanvullende steun als bedoeld in artikel 14 goed te keuren, onverminderd de plicht van de regio Sardinië om de afzonderlijke dossiers opnieuw te onderzoeken en het verschil tussen het toegezegde bedrag en de geleden schade te bepalen.
- (25) In hun brief van 15 juni 2000 stellen de Italiaanse autoriteiten voor de voorwaarden voor de steun te wijzigen en de steunverlening te beperken tot vergoeding van de productieverliezen in verband met de perioden van droogte in de jaren 1988/1989, 1989/1990 en 1994/1995 (schadefeiten nrs. 1, 2 en 21 van overweging 6). De Italiaanse autoriteiten zijn namelijk van mening dat op grond van de omvang en het verdere effect daarvan, deze schadefeiten voldoen aan de voorwaarden die zijn vastgesteld in punt 11.1.2 van de communautaire richtsnoeren voor staatssteun in de landbouwsector⁽⁶⁾, die zij van toepassing achten voor het onderhavige dossier.
- (26) Volgens de Italiaanse autoriteiten is er in heel Sardinië een droogte geweest die ernstige gevolgen heeft gehad voor de totale waarde van de landbouwproductie, met name voor de productie en de organisatie van de getroffen bedrijven. De herhaalde perioden van droogte hebben niet alleen de productiviteit van de winterteelt sterk verminderd, maar hebben ook moeilijkheden veroorzaakt voor de programmering van de teelt van geïrrigeerde gewassen, waarmee doorgaans betere resultaten in de handel worden geboekt. Italië voegt hier verder nog aan toe dat de perioden van droogte die Sardinië hebben getroffen, 1 178 miljard ITL schade hebben veroorzaakt, waarvan slechts 433 miljard ITL is vergoed.

IV

Beoordeling

- (27) Volgens artikel 87, lid 1, van het Verdrag zijn steunmaatregelen van de staten of in welke vorm dan ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, voorzover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt. In het onderhavige geval is de Commissie van mening dat aan de voorwaarden voor toepassing van artikel 87, lid 1, is voldaan. De Commissie merkt tevens op dat de Italiaanse autoriteiten dit niet hebben tegengesproken.
- (28) Artikel 14 van de regionale wet voorziet in het gebruik van staatsmiddelen om landbouwers van de regio Sardinië te vergoeden voor verliezen ten gevolge van ongunstige weersomstandigheden. De steun wordt selectief verleend en wel uitsluitend aan landbouwers die verliezen hebben geleden van meer dan 35 % van de verkoopbare bruto landbouwproductie en bevoordeelt laatstgenoemde groep derhalve ten opzichte van landbouwers die niet in aanmerking komen voor de steunregeling. Bovendien vervalst deze regeling de concurrentie en heeft ze een nadelige invloed op het handelsverkeer tussen de lidstaten. De regeling is een kosteloos voordeel voor de begunstigde landbouwers ten opzichte van de anderen en versterkt hun handelspositie. Bovendien meent de Commissie, aangezien andersluidende informatie van de Italiaanse autoriteiten ontbreekt, te mogen veronderstellen dat ten minste een aantal van deze landbouwers actief is in sectoren met een omvangrijk intracommunautair handelsverkeer. In 1996 bedroeg de invoer in Italië van levensmiddelen op basis van landbouwproducten 28 734 miljard ITL, terwijl de Italiaanse uitvoer van dergelijke producten naar andere lidstaten 17 821 miljard ITL beliep⁽⁷⁾.

⁽⁶⁾ PB C 28 van 1.2.2000, blz. 2.

⁽⁷⁾ Bron: Ministerie van Landbouw.

- (29) Er bestaan echter uitzonderingen op het verbod van artikel 87, lid 1, op steunmaatregelen van de staten. In antwoord op de brief van de Commissie van 17 mei 1999 hebben de Italiaanse autoriteiten verklaard dat zij menen dat hun steunmaatregel valt onder de werkingssfeer van de uitzondering als bedoeld in artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag. Daarom lijkt het dienstig de beoordeling van de maatregel te beginnen met bespreking van dit argument.
- (30) Krachtens artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag zijn steunmaatregelen tot herstel van de schade veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen verenigbaar met de gemeenschappelijke markt.
- (31) Artikel 87, lid 2, onder b), moet, als uitzondering op het in artikel 87, lid 1, van het in het Verdrag vastgestelde algemene verbod op overheidssteun, in restrictieve zin worden geïnterpreteerd. Ongunstige weersomstandigheden zoals hagel, vorst, ijs, droogte, regen en wind zijn niet per se natuurrampen in de zin van artikel 87, lid 2, onder b). Op basis van de uitgangspunten vastgesteld in werkdocument VI/5934/86 van de diensten van de Commissie, dat in de opmerkingen van de Italiaanse autoriteiten wordt geciteerd, is het echter vaste praktijk bij de Commissie om voor de agrarische sector ongunstige weersomstandigheden als bovengenoemde gelijk te stellen met natuurrampen als de door de begunstigde geleden verliezen een zekere omvang bereiken. De Commissie heeft bijvoorbeeld toestemming gegeven voor de uitkering van steun ingevolge artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag, als tegemoetkoming in schade ten gevolge van meteorologische rampen zoals hagel, vorst, ijs, droogte, regen en wind, als de verliezen voor de begunstigde gelijk zijn aan of hoger zijn dan 30 % van de normale jaarproductie in gewone regio's (en 20 % daarvan in de zogenaamde probleemgebieden); onder normale jaarproductie wordt verstaan de gemiddelde productie over de laatste drie jaren voorafgaand aan het jaar waarin het schadefeit heeft plaatsgevonden. In het geval van verlies van productiviteit van productiemiddelen moet de schade als gevolg daarvan hoger zijn dan 10 % in het eerste jaar en moet de totale schade over een tijdsbestek van verschillende jaren hoger zijn dan 30 %, respectievelijk 20 % van de normale jaarproductie. Het bedrag van de steun mag niet hoger zijn dan de door de afzonderlijke bedrijven geleden schade. Deze praktijk is recentelijk bevestigd in de nieuwe richtsnoeren van de Commissie voor staatssteun in de landbouwsector⁽⁸⁾.
- (32) In eerste instantie hadden de Italiaanse autoriteiten bevestigd dat artikel 14 van de regionale wet betrekking had op steun voor compensatie van de schade ten gevolge van de 24 gevallen van ongunstige weersomstandigheden (droogte, regen, wind, hagel en vorst) die zich tussen 1989 en 1996 op Sardinië hebben voorgedaan. In tweede instantie hebben zij voorgesteld de steunmaatregel te beperken tot drie gevallen van ongunstige weersomstandigheden (droogte) tussen 1989 en 1995. Bovendien benadrukken de Italiaanse autoriteiten dat de steun slechts wordt toegekend als de schade in het getroffen geografische gebied minstens 35 % bedraagt en de verliezen van de individuele producenten minstens 35 % bedragen van hun verkoopbare bruto jaarproductie, waaronder wordt verstaan de totale jaarproductie die te koop kan worden aangeboden volgens het normale productieniveau in de laatste drie jaar. Dit percentage is hoger dan de door de Commissie vastgestelde minimumniveaus (20 % voor de probleemgebieden en 30 % voor de overige gebieden). Bovendien zal uitsluitend de ten tijde van de natuurramp vastgestelde bijdrage worden uitbetaald, exclusief rente.
- (33) Bijgevolg heeft de Commissie in haar brief van 17 mei 1999 waarbij de procedure ingevolge artikel 88, lid 2, van het Verdrag wordt ingeleid, geoordeeld dat elk van de 24 in overweging 6 genoemde gevallen van ongunstige weersomstandigheden voldeed aan de criteria die eerder door haar werden toegepast bij de beoordeling van de steun voor compensatie van de verliezen ten gevolge van natuurrampen als bedoeld in artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag. De Commissie heeft derhalve besloten geen bezwaar te maken tegen de steun die in het verleden is verleend op grond van de wetsbesluiten die zijn vermeld in de tweede kolom van de tabel in overweging 6.
- (34) Artikel 14 van de regionale wet voorziet in de betaling van aanvullende steun aan landbouwers die reeds een uitkering in het kader van vroegere regionale wetten ontvangen hebben. De Italiaanse autoriteiten hebben (op een door de Commissie als geldig erkende wijze) verzekerd dat het totale bedrag van de steun die in het kader van de vroegere regionale wetten is betaald en van artikel 14 zal worden betaald, niet hoger zal zijn dan het totale bedrag van de werkelijk door de landbouwers geleden schade, zoals die ten tijde van het schadefeit is vastgesteld door de functionarissen van de regionale overheid.

⁽⁸⁾ Zie voetnoot 6.

- (35) De Commissie heeft het evenwel toch nodig geacht de procedure van artikel 88, lid 2, van het Verdrag in te leiden in verband met twijfels naar aanleiding van de tijd (tot tien jaar) die sinds de betrokken gevallen van ongunstige weersomstandigheden verstreken is en de gevolgen die betaling van schadevergoeding na een dergelijke termijn heeft voor de mededingingsvoorwaarden in de betrokken sectoren.
- (36) Volgens de opmerkingen van de Italiaanse autoriteiten zou de Commissie geen rekening moeten houden met de periode die sinds de natuurramp verstreken is. Artikel 87, lid 2, onder b), bevat geen tijdslimiet voor de betaling van de steun. Wanneer eenmaal is geconstateerd dat de landbouwer verliezen heeft geleden die boven de minimumdrempel liggen, moet de steun kunnen worden uitbetaald ongeacht de tijd die sinds de gebeurtenis verstreken is. Door een tijdslimiet voor de uitkering van de steun vast te stellen, zou de Commissie trachten een extra voorwaarde op te leggen waarin niet is voorzien in het Verdrag.
- (37) De Commissie acht deze stelling onjuist. Artikel 87, lid 2, onder b), bepaalt dat verenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt „steunmaatregelen tot herstel van de schade veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen”. Hieruit volgt dus dat, voordat een steunmaatregel kan worden goedgekeurd, aan twee voorwaarden moet zijn voldaan: de eerste is dat de schade is ontstaan door een natuurramp; de tweede is dat de steun wordt uitgekeerd als tegemoetkoming in de schade die daardoor is ontstaan. De Commissie erkent dat in het onderhavige geval de landbouwers schade hebben geleden ten gevolge van de betrokken ongunstige weersomstandigheden en zij aanvaardt bovendien hetgeen wordt verklaard door de Italiaanse autoriteiten, die verzekeren dat de uit te keren steun niet groter zal zijn dan de schade. In de brief van 17 mei 1999 heeft de Commissie evenwel verklaard dat zij het nodig acht te toetsen of de steun werkelijk wordt betaald tot herstel van de schade die is veroorzaakt door natuurrampen. Ten aanzien hiervan heeft de Commissie twee factoren geconstateerd die tot twijfels hebben geleid: de tijd die sinds de gebeurtenissen verstreken is en het feit dat bij het verlenen van de steun de prioriteit gaat naar landbouwers met financiële problemen en niet naar degenen die de meeste schade hebben geleden. Door te wijzen op de tijd die sinds de betrokken gebeurtenissen verstreken is, probeert de Commissie dan ook niet om meer voorwaarden op te leggen dan die reeds in het Verdrag zijn vastgesteld. De Commissie bevestigt derhalve haar standpunt dat, wil de steun beschouwd kunnen worden als „herstel” voor de schade veroorzaakt door een buitengewone gebeurtenis, deze steun binnen een redelijke termijn na het betrokken schadefeit moet worden uitgekeerd, alle relevante factoren daarbij in aanmerking genomen.
- (38) Italië is voorts van mening dat de verwijzing naar „een redelijke termijn” te vaag en subjectief is en aanleiding geeft tot rechtsonzekerheid. Eventuele tijdslimieten zouden van te voren en voor een welbepaalde periode moeten worden vastgesteld.
- (39) De Commissie is van mening dat deze opmerkingen gebaseerd zijn op een verkeerde interpretatie van haar twijfels over de steunregeling. De Commissie maakt geen bezwaar tegen de uitkering van deze steun enkel en alleen vanwege het feit dat een bepaalde tijd sinds de natuurramp verstreken is. Dat al een aantal jaren verstreken is, is daarentegen juist een van verschillende factoren die de Commissie doen twifelen of het doel van de aangemelde maatregel wel degelijk is om de schade ten gevolge van de natuurrampen te herstellen. Deze tijdfactor zou tegelijk met andere moeten worden beoordeeld in het licht van de specifieke omstandigheden van deze steunmaatregel om zo te bepalen of de steun valt onder de voorwaarden voor de uitzondering als bedoeld in artikel 87, lid 2, onder b).
- (40) Juist daarom heeft de Commissie niet getracht een termijn vast te stellen die als redelijk kan worden beschouwd. In het kader van het permanente toezicht op de steunmaatregelen van de lidstaten heeft de Commissie in punt 11.1.2 van de nieuwe communautaire richtsnoeren voor staatsteun in de landbouwsector gepreciseerd dat zij, behoudens specifieke rechtvaardigingsgronden die bijvoorbeeld de aard en omvang van de gebeurtenis of het pas later of nog steeds optreden van de schade betreffen, haar goedkeuring zal onthouden aan steunvoornemens die meer dan drie jaar na de betrokken gebeurtenis worden aangemeld. In principe zijn deze richtsnoeren op 1 januari 2000 in werking getreden, maar vanwege de rechtszekerheid en teneinde het recht op waarborgen (de procedure ex artikel 88, lid 2, is ingeleid op grond van de eerdere praxis van de Commissie), acht de Commissie het niet dienstig deze richtsnoeren met terugwerkende kracht toe te passen voor het onderhavige geval.

- (41) Italië stelt voor de tijdslimiet voor de uitkering van de steun vast te stellen op tien jaar, naar analogie van de limiet van tien jaar die geldt voor de terugvordering van onrechtmatig verstrekte steun, die is vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 659/1999. Italië is voorts van mening dat de Commissie niet coherent is, aangezien zij geen bezwaren heeft gemaakt tegen de steunverlening voor de schade die sinds het seizoen 1994/1995 is veroorzaakt door het „Tomato yellow leaf curl virus”, terwijl enkele van de natuurrampen waarvan sprake in artikel 14 na die datum hebben plaatsgevonden. Volgens de opmerkingen van de Italiaanse autoriteiten, zou de Commissie derhalve de betaling van de steun voor schade feiten die in of na 1994 hebben plaatsgevonden, moeten toestaan.
- (42) Ook in dit geval zijn de opmerkingen van de Italiaanse autoriteiten gebaseerd op een verkeerde interpretatie van de twijfels die de Commissie over de betrokken maatregel heeft uitgesproken. In elk geval gaat volgens de Commissie de door de Italiaanse autoriteiten gesuggereerde analogie met de limiet van tien jaar voor de terugvordering van onrechtmatig verleende steun, die is vastgesteld in artikel 15 van Verordening (EG) nr. 659/1999, niet op. Zoals blijkt uit overweging 14 van de verordening, is de termijn in kwestie vastgesteld om redenen van rechtszekerheid. De administratieve aard van deze termijn wordt bovendien bevestigd door artikel 15, lid 2, op grond waarvan procedures die door de Commissie worden ingeleid met betrekking tot onrechtmatige steunregeringen, onderbreking van genoemde periode van tien jaar meebrengen.
- (43) Evenzo verwerpt de Commissie de beschuldiging dat zij incoherent is omdat zij enerzijds steun heeft toegestaan voor compensatie van schade die vanaf het seizoen 1994/1995 door een plantenziekte is veroorzaakt, en zij anderzijds twijfels heeft geuit over de betaling van steun voor herstel van schade als gevolg van natuurrampen na die datum. In de eerste plaats zij erop worden gewezen dat, volgens de toelichting van de Italiaanse autoriteiten, artikel 14 van de regionale wet aanvankelijk ten doel had steun te verlenen voor een reeks van 24 gevallen van ongunstige weersomstandigheden tussen 1988 en juni 1996, waarvan er slechts vier in en na 1994 hebben plaatsgevonden. Aangezien alle betrokken gebeurtenissen onder de aangemelde maatregel kunnen vallen, is de Commissie van mening dat deze als geheel moeten worden getoetst. Bovendien zouden door vaststelling van 1994/1995 als uiterste datum, twee van de drie in het Italiaanse antwoord genoemde perioden van droogte worden uitgesloten van de steunuitkering, terwijl verder, indien de Commissie zou hebben getracht om voor afzonderlijke gevallen ad hoc een tijdstip vast te stellen vanwaaraf schade voor steunverlening in aanmerking zou komen, zij exact datgene zou doen dat zij volgens de Italiaanse autoriteiten niet zou moeten doen, namelijk zou trachten om op arbitraire wijze een tijdslimiet vast te stellen voor de toepassing van artikel 87, lid 2, onder b).
- (44) Bovendien zij opgemerkt dat planten- en dierziekten in het algemeen niet door de Commissie worden aangemerkt als uitzonderlijke gebeurtenissen als bedoeld in artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag. De Commissie heeft de steunmaatregel derhalve onderzocht in het licht van de uitzondering bedoeld in artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag en zij was van oordeel dat de steun in kwestie niet kon worden beschouwd als steun om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid óf van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken of steun die de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt niet zodanig verandert dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad. De factoren die bij deze beoordeling in aanmerking moeten worden genomen, verschillen aanzienlijk van de factoren die moeten worden gebruikt om te bepalen of steun bestemd is voor herstel van de schade veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen.
- (45) Volgens de opmerkingen van de Italiaanse autoriteiten zou er al sprake zijn van potentiële concurrentievervalsing als de steun voor herstel van de schade door natuurrampen meer dan een jaar na die ramp zou worden uitbetaald en zou het feit of het verlies al dan niet door de landbouwer is opgevangen, geen praktisch criterium voor de betaling van de steun zijn. Italië betwist evenwel niet de stelling van de Commissie dat hoe later de steun wordt uitgekeerd, des te groter de kans op concurrentievervalsing. Bovendien heeft de Commissie nooit gesteld dat het vermogen of het onvermogen van de landbouwer om op eigen kracht de schade op te vangen, door eigen middelen aan te spreken of zijn eigen inkomen te verlagen, een criterium moet zijn voor de uitkering van steun. De opmerkingen dienaangaande van de Italiaanse autoriteiten zijn derhalve niet terzake.
- (46) Ten aanzien van het voorstel van de Italiaanse autoriteiten om de vergoeding te beperken tot landbouwers die te lijden hebben gehad van droogteperiodes (drie van in het totaal 24 gevallen van ongunstige weersomstandigheden), is de Commissie van mening dat een dergelijke oplossing niets verandert aan het voorbehoud dat zij heeft gemaakt met betrekking tot de aanvaardbaarheid van de maatregel op grond van artikel 87, lid 2, onder b). In de eerste plaats hebben twee van de drie

perioden van droogte plaatsgevonden in de jaren 1988/1989 en 1989/1990. In de tweede plaats voegt het voorstel van Italië een nieuwe selectiefactor toe die alleen acceptabel kan zijn voor rechtvaardiging van de schade-uitkering, wanneer de door de droogte veroorzaakte schade, anders dan die veroorzaakt door de andere natuurrampen, als van langere duur zou kunnen worden aangemerkt. Ook al heeft de Commissie er geen moeite mee om toe te geven dat de gevolgen van droogte voor de landbouwproductie theoretisch gezien langer duren dan die van andere gebeurtenissen (zoals bijvoorbeeld regen met overstromingen), toch is zij van mening dat de langere duur van de effecten van ongunstige weersomstandigheden eerder afhankelijk is van de intensiteit van de schade dan van de aard daarvan. De Italiaanse autoriteiten hebben zich beperkt tot het verstrekken van een algemene beschrijving van het effect van de droogte op de financiële situatie van de bedrijven, zonder een evaluatie te geven van de economische gevolgen op langere termijn, die tot twaalf jaar na de feiten zouden kunnen gaan.

- (47) De Commissie aanvaardt dan ook de opmerking van de Italiaanse autoriteiten dat er een bepaalde tijd, wellicht jaren, nodig is voor de afwikkeling van alle formaliteiten met betrekking tot de aanvragen voor steun voor herstel van de schade veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen. Toch wordt het algemene besluit tot steunverlening doorgaans korte tijd na het betrokken schadefeit genomen en worden de eerste kredieten op de begroting ook tijdig uitgetrokken. Wat het onderhavige geval betreft, merkt de Commissie op dat in 21 van de 24 gevallen van natuurrampen die de Italiaanse autoriteiten noemen, de regionale maatregelen voor een eerste steunverlening of in het jaar waarin het feit plaatsvond óf in het jaar daarop zijn goedgekeurd. De twijfels van de Commissie over de betreffende maatregel vloeien voort uit het feit dat er, na een periode die zelfs tot tien jaar na het schadefeit kan gaan, nu wordt voorgesteld aanvullende steun te bieden die verder gaat dan de limieten die zijn vastgesteld in de wetgeving ten tijde van de initiële uitkering.
- (48) Met betrekking tot de twijfels die bij de Commissie zijn gerezen over de prioriteit die wordt verleend aan landbouwers die consolidatieleningen tegen een normale rente hebben afgesloten, repliceren de Italiaanse autoriteiten in wezen dat dit aspect niet relevant is zodra is aangetoond dat de betrokken landbouwers door de betrokken ongunstige weersomstandigheden verliezen hebben geleden. In alle geval zou het, gezien het grote aantal begunstigden en de waarschijnlijke beperkte middelen, nodig zijn sommige landbouwers voorrang te geven; de regionale autoriteiten hebben het dienstig geacht prioriteit te verlenen aan landbouwondernemers met schulden.
- (49) Om de hierboven genoemde redenen verwerpt de Commissie de stelling dat de landbouwers enkel en alleen al recht op steun ingevolge artikel 87, lid 2, onder b), zouden hebben vanwege het feit dat zij in het verleden schade hebben geleden. Bovendien vindt de Commissie de toelichting van de Italiaanse autoriteiten over de redenen om landbouwers die consolidatieleningen hebben afgesloten een voorkeursbehandeling te geven, volstrekt niet overtuigend. In eerdere correspondentie hierover hebben de Italiaanse autoriteiten onderstreept dat de landbouwers onmiddellijk na de natuurramp deugdelijk gestaafe aanvragen voor schadevergoeding hebben ingediend die door de aangewezen overheidsinstantie zijn getoetst alvorens de initiële steun uit te keren. Het lijkt derhalve vrij eenvoudig het bedrag van de aanvankelijk niet-vergoede verliezen te verifiëren en de beschikbare fondsen verhoudingsgewijs te benutten.
- (50) In hun opmerkingen schrijven de Italiaanse autoriteiten:

„Dat buitengewoon ongunstige weersomstandigheden niet een excuus voor de steunverlening zijn, bewijst de eeuwenlange geschiedenis van Sardinië waarin droogteperioden met de duur van een seizoen of zelfs van een heel jaar periodiek voorkomen, met de daarmee samenhangende armoede. Bovendien heeft Sardinië, afgezien nog van lokale natuurrampen, ten gevolge van de geringe regenval of in elk geval door het onregelmatige karakter daarvan, al jarenlang een achterstandspositie ten opzichte van andere regio's van het Italiaanse schiereiland en Noord- en Midden-Europa. Consolidatiemaatregelen (tegen de normale rente) moeten derhalve worden gezien als een bewijs van de moeilijkheden die het gevolg zijn van herhaaldelijk voorkomende ongunstige weersomstandigheden.”.

Het is de Commissie niet duidelijk wat het — in deze tekst veronderstelde — verband is tussen de consolidatieregelingen voor schulden en de ongunstige weersomstandigheden, die natuurlijk slechts een van de mogelijke oorzaken zijn van de schulden van de landbouwers. Bovendien vergroot de verwijzing naar de algemene klimatologische omstandigheden op Sardinië den twijfels van de Commissie dat de maatregel veeleer bestemd is om landbouwers in financiële moeilijkheden te helpen dan om de schade te herstellen die is veroorzaakt door incidentele natuurrampen.

- (51) Ten slotte verklaren de Italiaanse autoriteiten in het antwoord op de vraag van de Commissie waarom de landbouwers in het verleden niet de volledige vergoeding hebben gekregen dat dit deels het gevolg is geweest van de beperkte beschikbaarheid van overheidsmiddelen en deels verband houdt met de maximumbedragen die door de destijds vigerende wetgeving werden opgelegd en die bij de voorgestelde maatregel zouden worden opgeheven. Aangezien het door de Commissie gevolgde beleid vergoedingen tot 100 % van de geleden verliezen toestaat, mits inachtneming van de vastgestelde drempels, heeft de Commissie geen bezwaar tegen de opheffing van de maximumbedragen voor vergoedingen voor toekomstige verliezen. De toelichtingen van de Italiaanse autoriteiten maken echter geen einde aan de twijfels van de Commissie over de toepassing met terugwerkende kracht van deze steunmaatregel tot herstel van de schade veroorzaakt door natuurrampen die meer dan tien jaar geleden hebben plaatsgevonden.

V

Conclusie

- (52) Om de hierboven aangegeven redenen zijn de Italiaanse autoriteiten er niet in geslaagd om met de ingediende opmerkingen de twijfels van de Commissie weg te nemen dat artikel 14 van de regionale wet eerder moet worden beschouwd als een middel om steun aan landbouwers met financiële moeilijkheden te verlenen zonder naleving van de voorwaarden uit de communautaire richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden, dan als een maatregel tot herstel van de schade veroorzaakt door ongunstige weersomstandigheden die, volgens de door de Commissie gehanteerde praxis, gelijkgesteld kunnen worden met natuurrampen zoals bedoeld in artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag. De Commissie is derhalve van mening dat de maatregel niet valt onder de uitzondering op het verbod op steunmaatregelen van de staten op grond van dat artikel.
- (53) Italië heeft in de schriftelijke opmerkingen geen andere juridische basis voorgesteld waarop eventueel goedkeuring van de steun gebaseerd zou kunnen worden, en de Commissie heeft niet zelf een dergelijke basis gevonden. De uitzonderingen bedoeld in artikel 87, lid 2, onder a) en c), en ook die van artikel 87, lid 3, onder b) en d), zijn duidelijk niet van toepassing. Bovendien is de betrokken maatregel, voorzover het een steunregeling in een bepaalde sector is die simpelweg bedoeld is om zonder tegenprestatie de schuldenlast van de begunstigden te verlichten, in het licht van de arresten van het Gerechtshof⁽⁹⁾ eenvoudigweg productiesteun (exploitatiesteun) die in de agrarische sector niet is toegestaan. Deze steun kan vanwege de aard daarvan de bepalingen doorkruisen van de gemeenschappelijke marktordening, die voorrang hebben op de bij het Verdrag vastgestelde concurrentieregels⁽¹⁰⁾. Deze maatregel valt verder, bij gebrek aan bewijzen over de mogelijkheden ervan om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken, ook niet onder de uitzonderingen als bedoeld in artikel 87, lid 3, onder a) of c),

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De overheidssteun die Italië voornemens is te verlenen krachtens artikel 14 van de wet van de regio Sardinië van 4 februari 1998 „Voorschriften voor de bespoediging van de besteding van de financiële middelen van het EOGFL-Oriëntatie en urgentiemaatregelen voor de landbouw” en die bedoeld is als compensatie van de verliezen die door vroegere meteorologische rampen zijn geleden, is onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Deze steunmaatregel mag derhalve niet tenuitvoer worden gelegd.

⁽⁹⁾ Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 8 juni 1995 in zaak T-459/93, Siemens tegen Commissie, Jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, 1995, deel II, blz. 1675, en de daarin geciteerde rechtspraak.

⁽¹⁰⁾ Arrest van het Hof van Justitie in zaak 177/78, Pigs and Bacon Commission tegen McCarren, Jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, 1979, blz. 2161.

Artikel 2

Uiterlijk twee maanden na de kennisgeving van deze beschikking, stelt Italië de Commissie op de hoogte van de maatregelen die zijn genomen om aan deze beschikking te voldoen.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 20 september 2000.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 18 januari 2001****tot tweede wijziging van Beschikking 93/455/EEG houdende goedkeuring van bepaalde rampenplannen voor de bestrijding van mond- en klauwzeer***(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 120)***(Voor de EER relevante tekst)**

(2001/96/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/423/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot wijziging van Richtlijn 85/511/EEG tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van mond- en klauwzeer, Richtlijn 64/432/EEG inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens en Richtlijn 72/462/EEG inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairerechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen en varkens en van vers vlees en vleesproducten uit derde landen ⁽¹⁾, en met name op artikel 5, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Beschikking 91/42/EEG ⁽²⁾ heeft de Commissie criteria vastgesteld die moeten worden toegepast bij het opstellen van de rampenplannen voor de bestrijding van mond- en klauwzeer.
- (2) De Commissie heeft bij Beschikking 93/455/EEG ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 95/194/EG ⁽⁴⁾, een aantal rampenplannen voor de bestrijding van mond- en klauwzeer goedgekeurd.
- (3) Na onderzoek, door een inspectieteam van de Commissie, van de nationale rampenplannen voor de bestrijding van mond- en klauwzeer van respectievelijk Oostenrijk, Finland en Zweden is gebleken dat ze toereikend zijn om het gestelde doel te bereiken en dat ze aan

de in Beschikking 91/42/EEG vastgestelde criteria voldoen.

- (4) Deze plannen kunnen dan ook worden goedgekeurd via een wijziging van Beschikking 93/455/EEG.
- (5) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Beschikking 93/455/EEG wordt als volgt gewijzigd:

De woorden „Oostenrijk”, „Finland” en „Zweden” worden toegevoegd aan de lijst van lidstaten in de bijlage.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 18 januari 2001.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 224 van 13.8.1990, blz. 13.⁽²⁾ PB L 23 van 29.1.1991, blz. 29.⁽³⁾ PB L 213 van 24.8.1993, blz. 20.⁽⁴⁾ PB L 124 van 7.6.1995, blz. 38.

BESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 23 januari 2001

tot beëindiging van de onderzoeksprocedure betreffende maatregelen in verband met de handel in cognac in Brazilië*(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 129)*

(2001/97/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3286/94 van de Raad van 22 december 1994 tot vaststelling van communautaire procedures op het gebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek met het oog op de handhaving van de rechten die de Gemeenschap ontleent aan internationale regelingen voor het handelsverkeer, in het bijzonder die welke onder auspiciën van de Wereldhandelsorganisatie werden vastgesteld ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 356/95 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 11, lid 1,

Na raadpleging van het Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

A. PROCEDURE

(1) Het Bureau National Interprofessionnel du Cognac (BNIC) diende op 17 februari 1997 een klacht in uit hoofde van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3286/94 (hierna „de verordening” genoemd) namens zijn leden die naar Brazilië exporteren of zulks wensen te doen.

(2) Volgens de klacht zou de verkoop van cognac in Brazilië worden gehinderd door drie belemmeringen van het handelsverkeer in de zin van artikel 2, lid 1, van de verordening, dat wil zeggen „elke door een derde land ingestelde of gehandhaafde handelspraktijk waartegen uit hoofde van de internationale regelingen voor het handelsverkeer maatregelen kunnen worden genomen”. De aangevoerde belemmeringen waren:

- i) gebrek aan bescherming van de oorsprongsbenaming (AOC) „cognac” en discriminatie ten opzichte van andere buitenlandse en plaatselijke geografische aanduidingen: klager voerde aan dat het volgens de Braziliaanse wet mogelijk is dat brandewijn en andere soorten gedistilleerde dranken als cognac of conhaque worden aangeduid en dat dit de officiële benamingen en handelsbenamingen zijn voor deze gedistilleerde dranken, ongeacht hun geografische herkomst. Dit zou in strijd zijn met verschillende bepalingen van de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (TRIPS); de Overeenkomst van Parijs voor de bescherming van

de industriële eigendom; de Overeenkomst van Madrid betreffende de bestrijding van valse of misleidende oorsprongs aanduidingen op goederen en de Kaderovereenkomst van 1992 inzake samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en de Federatieve Republiek Brazilië.

- ii) Excessieve administratieve vereisten voor de invoer: volgens de klacht zouden de eisen om cognac in Brazilië op de markt te mogen brengen, zoals de omslachtige registratieprocedure en de verplichte inspectie van de productieplaats in Frankrijk door een Braziliaanse agronoom op kosten van de exporteur, onnodig zwaar zijn, door geen enkel ander land worden gesteld en derhalve een verkapte handelsbelemmering vormen. Deze maatregelen zouden in strijd zijn met de artikelen III en VIII van de GATT 1994 en met de artikelen 1 en 2 van de WTO-overeenkomst inzake sanitaire en fytosanitaire maatregelen.

- iii) Discriminerende belastingheffing: het BNIC stelde dat de belasting op industrieproducten discriminatie inhoudt van cognac ten opzichte van in Brazilië geproduceerde dranken. Cognac zou ambtshalve in de zwaarst belaste categorie worden ingedeeld, terwijl in Brazilië geproduceerde dranken nooit in die categorie zouden worden ingedeeld. Volgens klager zou dit in strijd zijn met artikel III, leden 1 en 2, van de GATT 1994.

- (3) Klager voerde tevens aan dat deze praktijken nadelige gevolgen hadden voor het handelsverkeer als bedoeld in artikel 2, lid 4, van de verordening, en dat deze nadelige gevolgen in de nabije toekomst dreigden te worden versterkt, aangezien dit een belemmering zou vormen voor de toegang van cognac tot de Braziliaanse markt, die voor deze sterk exportgerichte bedrijfstak een belangrijke exportmarkt is.

- (4) De Commissie besloot daarom, na raadpleging van het bij de verordening ingestelde Raadgevend Comité, dat er voldoende gronden waren voor het inleiden van een onderzoeksprocedure, waarbij de betrokken juridische en feitelijke vraagstukken aan de orde zouden komen. De Commissie leidde op 2 april 1997 derhalve een onderzoeksprocedure in ⁽³⁾.

⁽¹⁾ PB L 349 van 31.12.1994, blz. 71.⁽²⁾ PB L 41 van 23.2.1995, blz. 3.⁽³⁾ PB C 103 van 2.4.1997, blz. 3.

B. RESULTATEN VAN DE ONDERZOEKSPROCEDURE

- (5) Ten aanzien van de bescherming van de oorsprongsbenaming cognac bevestigde het onderzoek dat de oorsprongsbenaming cognac niet is beschermd en dat de term conhaque wordt gebruikt ter aanduiding van in Brazilië geproduceerde alcoholische dranken⁽¹⁾. Volgens de Braziliaanse wetgeving inzake het op de markt brengen van alcoholische dranken wordt de term gebruikt voor twee onderling zeer verschillende typen gedistilleerde dranken: uit wijn of druivenmoer gedistilleerde dranken of brandewijn (onder de benamingen conhaque of conhaque fino, afhankelijk van de duur van het rijpingsproces) en gedistilleerde dranken uit suikerriet met verschillende smaakstoffen (onder de benaming conhaque de ..., afhankelijk van de toegevoegde smaakstof).
- (6) De aangevoerde schendingen van de kaderovereenkomst, de Overeenkomst van Madrid en de Overeenkomst van Parijs werden derhalve bevestigd. Als ontwikkelingsland was Brazilië tijdens het onderzoek overigens overeenkomstig artikel 65, lid 2, van de TRIPs-overeenkomst gerechtigd de tenuitvoerlegging van onder andere de artikelen 22, 23 en 24 van de TRIPs-overeenkomst uit te stellen tot 1 januari 2000. Om deze reden werd in dit stadium niet onderzocht of de betrokken maatregelen verenigbaar waren met deze bepalingen.
- (7) Voorts werd bevestigd dat het gebrek aan bescherming voor consumenten misleidend is en zo schade toebrengt aan de reputatie van het merk cognac. Dit heeft nadelige gevolgen voor de handel in cognac, ten gunste van Braziliaanse producenten van alcoholische dranken die onder de naam cognac of conhaque op de markt worden gebracht.
- (8) De excessieve administratieve vereisten en de discriminerende belastingheffing werden door het onderzoek bevestigd, maar bleken geen aanzienlijke consequenties te hebben voor de handel in cognac. Deze punten werden daarom niet verder onderzocht.

C. ONTWIKKELINGEN NA BEËINDIGING VAN HET ONDERZOEK

- (9) In verband met de inwerkingtreding van de TRIPs-verplichting op 1 januari 2000 werd door Brazilië wet nr. 9279 van 14 mei 1996 vastgesteld, die bekendstaat als Lei da Propriedade Industrial of LPI. Deze voorziet onder meer in een register van geografische aanduidingen.
- (10) Overeenkomstig de LPI en na bilateraal overleg tussen de Commissie en de Braziliaanse autoriteiten diende het BNIC een aanvraag in voor registratie van de geografische aanduiding cognac. De aanvraag werd aanvaard en de geografische aanduiding cognac werd geregistreerd op 11 april 2000, met enige vertraging als gevolg van de bezwaren van de Braziliaanse producentenorganisatie. De registratie gaf de Franse producenten exclusieve rechten op het gebruik van de naam cognac. Dit houdt

in dat registratie van handelsmerken die het woord cognac bevatten niet is toegestaan en dat bestaande geregistreerde handelsmerken die het woord cognac bevatten vijf jaar na de registratie vervallen. Bovendien mag het woord cognac niet als soortnaam worden gebruikt.

- (11) De term conhaque blijft volgens de Braziliaanse wetgeving inzake alcoholische dranken een soortnaam, zoals ten tijde van het onderzoek het geval was, en mag uitsluitend als zodanig worden gebruikt, aangezien overeenkomstig de LPI soortnamen niet als handelsmerk kunnen worden geregistreerd. De geografische aanduiding cognac en de soortnaam conhaque zullen derhalve naast elkaar blijven bestaan.
- (12) Met ingang van 1 januari 2000 moet de TRIPs-overeenkomst door Brazilië volledig worden uitgevoerd. De diensten van de Commissie hebben daarom onderzocht in hoeverre het huidige beschermingsniveau van de oorsprongs aanduiding cognac verenigbaar is met de TRIPs-overeenkomst.
- (13) Uit deze analyse bleek dat de oorsprongsbenaming cognac, als geografische aanduiding voor een product van de wijnstok, onder artikel 23, lid 1, van de TRIPs-overeenkomst valt en derhalve dient te worden beschermd. Zoals uiteengezet in overweging 10 geeft de registratie van de geografische aanduiding cognac deze oorsprongsbenaming in Brazilië volledige bescherming, zodat wordt voldaan aan artikel 23, lid 1.
- (14) De bescherming als bedoeld in artikel 23, lid 1, strekt zich bovendien uit tot vertalingen van de oorspronkelijke geografische aanduiding, en dekt derhalve tevens de Portugese versie van het woord (conhaque). Het gebruik van de term conhaque valt echter waarschijnlijk onder de uitzonderingsbepalingen van artikel 24, leden 4 en 6, van de TRIPs-overeenkomst. De conclusie was daarom dat het huidige beschermingsniveau van de oorsprongsbenaming cognac in overeenstemming is met de toepasselijke bepalingen van de TRIPs-overeenkomst.
- (15) Het is mogelijk dat het bestaan van de Portugese vertaling als soortnaam naast de beschermde geografische aanduiding voor de Franse exporteurs nog problemen veroorzaakt. Door de huidige Braziliaanse wetgeving zal echter de consument op den duur waarschijnlijk een duidelijk onderscheid gaan maken tussen de oorsprongsbenaming cognac en de in Brazilië geproduceerde conhaque. De mogelijkheid voor verwarring bij de consument zal hierdoor aanzienlijk afnemen, waardoor eerlijke concurrentie op de Braziliaanse markt mogelijk wordt en de nadelige gevolgen voor de handel door het gebrek aan bescherming worden weggenomen.
- (16) Zoals uiteengezet in overweging 6 is uit het onderzoek gebleken dat bepalingen van de Overeenkomst van Parijs en de Overeenkomst van Madrid zijn geschonden. De nieuwe situatie die door de registratie is ontstaan zal echter naar verwachting de oneerlijke concurrentie en de nadelige gevolgen voor de handel wegnemen. Deze kwestie zal daarom niet verder worden onderzocht.

⁽¹⁾ Wetten nrs. 7678/88 en 8918/94.

D. CONCLUSIE EN AANBEVELINGEN

- (17) Gezien bovenstaande analyse is de conclusie dat de onderzoeksprocedure heeft uitgewezen dat een bevredigende situatie is ontstaan ten aanzien van de belemmeringen voor de handel in cognac in Brazilië, zoals deze worden genoemd in de klacht van het BNIC. De onderzoeksprocedure dient daarom te worden beëindigd.
- (18) Naar verdergaande bescherming van de geografische aanduiding cognac ten opzichte van de soortnaam conhaque kan desgewenst worden gestreefd door middel van onderhandelingen, met name overeenkomstig artikel 24, lid 1, van de TRIPs-overeenkomst,

BESLUIT:*Enig artikel*

De op 2 april 1997 ingeleide onderzoeksprocedure betreffende maatregelen van Brazilië in verband met de handel in cognac in Brazilië wordt beëindigd.

Gedaan te Brussel, 23 januari 2001.

Voor de Commissie

Pascal LAMY

Lid van de Commissie
